

Salonky

Sbormistr Boni pueri

Pavel Horák

Spolu

v křišťálově čisté vodě

BAZÉNOVÁ CHEMIE
a **PŘÍSLUŠENSTVÍ**
již od **19 Kč**

Více než 150 partnerských obchodů Prodejny Praha a Bratislava E-shop www.marimex.cz

Chyby v tisku vyhrazeny. Všechny fotografie jsou pouze ilustrační. Obsah nabídky a ceny se můžou u jednotlivých prodejců lišit.

Editorial

Hradečáci mezi světovou špičkou

TOMÁŠ KULHÁNEK / šéfredaktor

Jen málokterá organizace z Hradec dělá našemu městu takovou reklamu jako Boni pueri. Hradecký chlapecký sbor známý svými ikonickými žlutými plášti ve svém oboru patří mezi absolutní světovou špičku. A velkou zásluhu na tom má dlouholetý sbormistr Pavel Horák. Už během studia cestoval jako člen Světového mládežnického sboru po celém světě a vystupoval například i s legendární švédskou kapelou ABBA. Když se pak v roce 1995 ujal funkce uměleckého šéfa Boni pueri, rozhodl se, že mezi světovou elitu pronikne i s hradeckými chlapci. A povedlo se. Už v roce 2000 se jako druhý český sbor dostali Boni pueri do Japonska. O něco později byli dokonce prvními Čechy, kteří měli vlastní koncert v Národním divadle v Pekingu. Dnes už hradečtí „Dobří chlapi“ jezdí na profesionální turné po Asii či severní Americe pravidelně a zpívají s nimi české i zahraniční pěvecké hvězdy. Přejí příjemné čtení! ■

PAVEL HORÁK / str. 4 ▶ 10

JAROSLAV KLINSKÝ

str. 12 ▶ 15

TOMÁŠ POKORNÝ

str. 24 ▶ 27

ADAM ZADRAŽIL

str. 16 ▶ 17

PRŮZKUMNÍCI

str. 34 ▶ 35

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23744, **Sídlo redakce:** Malšovická 821/1 Hradec Králové 9, 500 09, www.salonkyhk.cz, **Redakce:** Tomáš Kulháněk, tel.: 739 513 184, e-mail: tomas.kulhanek@salonkyhk.cz, Michal Bogán, tel.: 734 545 423, e-mail: michal@salonkyhk.cz, Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, e-mail: hynek@salonkyhk.cz, **Obchod, inzerce:** Monika Klikarová, e-mail: monika@tn-media.cz, tel.: 733 353 695, **Grafika:** Michal Krieglér, **Jazyková korektura:** Hedvika Landová, **Distribuce:** vybraná distribuční místa, **Tisk:** Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, **Sazba:** TN Média s. r. o., **Číslo ISSN:** ISSN 2694-7757, **Četnost:** měsíčník, **Počet výtisků:** 8 000, **Regionální mutace:** Královéhradecko, **Titulní strana:** Archiv Boni pueri.

INZERCE

Salonky

MAGAZÍN,
VE KTERÉM MŮŽETE INZEROVAT
PR ČLÁNKY | INZERCE

Monika Klikarová

e-mail: monika@tn-media.cz
tel.: 733 353 695

Zánovně pestrý písničkář
Michal Horák

Nepřebrali. Kupodivu ty pláště nejsou liturgické. Když jsme v roce 1998 začali jezdit do Nizozemska, měli jsme ještě takové staré kostýmy s červenou vestou. Nový kostým byl nápad nizozemských promotérů, nechali nám ušít zlatobílé hábity, které jsou podobné církevním. My jsme je přebrali, za ta léta k nám neodmyslitelně patří a používáme je dodnes.

Jak jste se vy sám dostal ke zpěvu? Chodil jste jako dítě také do nějakého sboru?

Když jsem byl malý, do žádného sboru jsem nechodil. K muzice jsem měl ale blízko odmala. Chodil jsem soukromě na hodiny klavíru, houslí a zpěvu. Až na gymnáziu jsem začal chodit do pěveckého sboru Smetana. Po gymnáziu jsem si z politických důvodů, kvůli postojům svého otce, nemohl vybrat, co budu studovat, takže jsem skončil na pedagogické fakultě v Hradci Králové, kde jsem vystudoval ruštinu a hudební výchovu. Během studia na vysoké škole jsem se dostal do Světového mládežnického sboru. Jezdili jsme po světě a coby zpěvák jsem koncertoval například i se skupinou ABBA.

Jak jste se dostal do Boni pueri a od kterého roku ve sboru působíte?

Jako student vysoké školy jsem začal v roce 1987 pomáhat v přípravkách Boni pueri. Když jsem pak dostudoval, nastoupil jsem do Boni pueri do zaměstnání a po dalších pěti letech jsem se stal uměleckým šéfem sboru.

Měl jste už před těmi téměř třiceti lety vizi, že se z Boni pueri stane celosvětově uznávaný sbor, který bude pravidelně absolvovat turné po Americe a Asii?

Je to možná drzá odpověď, ale ano, měl. Nechtěl jsem dělat nějaký lokální sbor a být v něčem

INZERCE

Zpívat naučíme devadesát procent kluků, kteří přijdou

Uměleckým šéfem Boni pueri je Pavel Horák už bezmála třicet let. Hradecký chlapecký sbor se pod jeho vedením stal součástí té nejužší světové špičky. Výkony Boni pueri pravidelně obdivují lidé po celé Evropě, Asii i severní Americe. „Nechtěl jsem dělat nějaký lokální sbor. Od začátku jsem chtěl, abychom se dostali na úroveň špičkových světových sborů,“ vypráví v rozhovoru pro Salonky sbormistr a také ředitel ZUŠ Boni pueri Pavel Horák. Jak se ještě jako zpívající student před lety dostal ke koncertování s legendární skupinou ABBA? Ze které země mají Boni pueri svoje ikonické žluté pláště? Kolik chlapců prošlo hradeckým sborem od jeho počátku? A jak složité je vlastně pro mladé chlapce dostat se do Boni pueri? Nejen na tyto otázky odpovídá těsně před srpnovým odletem na další velkolepé turné po Číně dlouholetý sbormistr sboru Boni pueri Pavel Horák.

☞ TOMÁŠ KULHÁNEK, FOTO: ARCHIV BONI PUERI

Kdy byl chlapecký sbor Boni pueri založen?

My se hlásíme k roku 1252, kdy byl v kapitule sv. Víta v Praze založen středověký sbor chlapců – boni pueri. Šlo zřejmě o první chlapecký pěvecký sbor v Čechách. V Hradci Králové fungoval novodobý chlapecký sbor od šedesátých let minulého století.

Víte, jak vznikl dnes už slavný název vašeho sboru?

Převzali jsme ho od toho pražského středověkého sboru. V překladu do češtiny to znamená „Dobří chlapci“, ale latinsky je ten název vlastně chybný. Takže latináři se zlobí, že to máme špatně, a ostatní se zlobí, že máme název latinsky.

Když se řekne Boni pueri, lidé si vybaví ikonické žluté pláště. To jste také přebrali od středověkého sboru?

horší než někdo jiný. Chtěl jsem, abychom se dostali na úroveň špičkových světových sborů. Ve Světovém mládežnickém sboru jsem koncertoval s výbornými světovými umělci a v Boni pueri jsem chtěl dokázat to samé.

Dnes je Boni pueri celosvětově uznávaným sborem, který pravidelně vyjíždí na turné po Evropě, Asii i Americe. Určitě tomu tak ale nebylo vždy. Vybavíte si první zahraniční koncerty?

V devadesátých letech se nejprve začalo jezdit hodně po Evropě. Například do Dánska, Francie nebo Nizozemí. Poté jsme se dostali do Ameriky a po roce 2000 pak do Asie. Po Bambini di Praga jsme byli druhým českým sborem, který se dostal do Japonska. Postupem času k tomu v Asii přibyla také Jižní Korea a Čína. Dnes jsou sbory, které sice jezdí vystupovat do zahraničí, ale samy si za to zaplatí, některé sály si dokonce koupí. My nic takového neděláme. Abyste se dostali na profesionální turné, to zaplatit nelze, musíte být prostě dobří. Pak si vás sami vyberou, pozvou vás a turné vám zaplatí. Od mnohých jiných sborů nás také odlišuje to, že nesoutěžíme. Nechodíme do žádných soutěží, zdá se nám, že soupeřit v muzice je ohromná blbost.

V čem se ta zahraniční turné v devadesátých letech a dnes liší?

Když jsme s výjezdy do zahraničí začínali, spalo se na karimatkách a vařilo se na lihových vaříčích z vlastních zásob. Od té doby, co jsme se dostali v roce 2000 do Asie, už je to na mnohem profesionálnější úrovni. Dnes už jsou vždy chlápci ubytovaní v kvalitních hotelích, mají zajištěno od pořadatelů dobré jídlo včetně dalšího servisu. Někteří starší chlápci na tu dobu karimatek rádi

vzpomínali, ale dnes už by nic takového nešlo. Chceme, aby podali profesionální výkon, a musí mít k tomu i odpovídající podmínky.

Ve kterém z těch mnoha světových měst, v nichž jste se sborem vystupovali, jste zažil nejlepší atmosféru?

To je těžká otázka, protože každé místo je něčím zvláštní a má jiné publikum. Ale pro nás je to nejlepší asi v Japonsku. Srdcovou záležitostí je pro mě Hyogo Performing Arts Center, což je sál pro tři a půl tisíce lidí. My jsme v něm měli tu čest už šestkrát vystupovat a vždy bylo vyprodáno. To je tak dokonalý hudební stánek, že nic lepšího si hudebník ani nemůže představit. Největší zodpovědnost jsem zase cítil, když jsme jako první české těleso zpívali v roce 2016 celovečerní koncert v Národním divadle v Pekingu. To je také světový hudební stánek. Teprve po nás tam vystupovala Česká filharmonie.

Boni pueri má za sebou vystoupení s mnoha českými i zahraničními hvězdami, kdo na vás osobně udělal největší dojem?

Lidsky jsme si už před dvaceti pěti lety velmi dobře porozuměli s Lucií Bílou. Od té doby spolu s různými přestávkami vystupujeme dodnes. Dohromady jsme udělali zhruba čtyři sta padesát koncertů, přičemž celá polovina z nich byly koncerty charitativní. Lucie Bílá je naše stálce a je patronkou Boni pueri. Naším klukům ukazuje, jak se dá muzika dělat dlouhodobě a jak to chodí v pop music. Ze zahraničních hvězd bych zmínil Bobbyho McFerrina, dvě hodiny s ním na pódiu, to bylo něco fantastického.

Na koho nejraději vzpomínáte z osobností, pro které naopak sbor Boni pueri zpíval?

Ohromný emocionální zážitek byl pro mě privátní koncert na Pražském hradě pro sira Nicholase Wintona. Byla to jeho poslední návštěva v České republice, já jsem dirigoval asi dva metry od něho a v prvních řadách před ním seděly „Wintonovy děti“, každé z nich drželo svoji podobiznu, kterou mělo v dětství při odjezdu vlaků do Anglie. Zpívali jsme anglickou a českou hymnu, Dvořákovo Largo a poté jsme měli možnost s ním promluvit pár slov.

Jak vznikl nápad založit vedle samotného sboru také soukromou ZUŠ?

Od počátku, kdy jsem do Boni pueri přišel, jsem si říkal, že bychom vedle sboru měli mít i školu. Je to běžné prakticky ve všech světových chlapečcích

- **INVESTUJEME 1 MILIARDU DO KAŽDÉ NEMOCNICE**
- **MÁME 100 % NOVÝCH AUTOBUSŮ**
- **VŠECHNY KRIZOVÉ SITUACE JSME ZVLÁDLI BEZ OMEZENÍ ROZVOJE A BEZ DLUHŮ**
- **DÁVÁME 1,2 MILIARDY ROČNĚ DO OPRAV KRAJSKÝCH SILNIC**
- **ZA 4,5 MILIARDY REALIZUJEME PROJEKTY V SOCIÁLNÍ OBLASTI**
- **OBMĚŇUJEME 70 % NOVÝCH VLAKOVÝCH SOUPRAV**

silnidriprokraj.cz

Martina Berdychová
náměstkyně hejtmana

Martin Červíček
hejtman

Pavel Bělobrádek
náměstek hejtmana

SILNÍ LÍDŘI pro kraj

ODS

KDU-ČSL

► VÝCHODOČEŠI

S podporou Volby pro město

PPP – PŘIJEDEME, PŘEDVEDEME, PRODÁME VÁM!

REGINA, a.s. autorizovaný prodej a servis vozů PIAGGIO,

Bří Štefanů 492, Hradec Králové

tel. 495 845 304, prodej.piaggio@autoregina.cz

www.autoregina.cz

sborech. Trvalo to nějaký čas, ale v roce 2006 se nám podařilo založit první soukromou základní uměleckou školu tohoto typu v České republice.

V současné době jste už mnoho let ředitel ZUŠky a sbormistr zároveň. Dá se to vůbec oboje stíhat?

Popravdě se to moc stíhat nedá. Člověk musí mít ve škole dobrého zástupce. Já jsem ten, kdo vytváří vize a plány a určuje nějaký směr, ale ty praktické věci dělá spíš moje zástupkyně Hana Musílková. Podobné je to i ve sboru. Když jsem viděl některé osmdesátileté kmety, kteří se silou vůle drželi na pódiu, tak jsem si radši začal připravovat své nástupce. Teď mám velmi šikovného kolegu Marka Štilce, který už dnes diriguje více než já. Je to orchestrální dirigent, dělá to trochu jinak než já a sboru to přináší mladou energickou krev. Pro mě je to radost pozorovat.

Znamená to, že třeba na nadcházejícím turné po Číně už s chlapci na pódiu nebudete?

Já kluky připravím, rozepívám, ale diriguje je pak už někdo jiný. Jsem ale u každého našeho koncertu, byť by to bylo sebemenší vystoupení přípravek někde v Česku. Vždycky si hlídám, aby kvalita každého koncertu byla na úrovni Boni pueri. Výjimečná je situace v Japonsku, kde je velmi důležitá hierarchie. Tam musím koncerty i dirigovat, protože kdybych řekl, že na pódiu jako ředitel nebudu, tak by se Japonci urazili. Když jsme měli poslední turné po Jižní Koreji a Japonsku, v Koreji dirigoval Marek Štilce, v Japonsku ale musím dirigovat já.

Od kolika do kolika let chlapci v Boni pueri zpívají?

Kluci u nás mohou začít už ve čtyřech letech v přípravných odděleních. Naši chlapci mají tu výhodu, že se do hlavního sboru mohou dostat už ve čtvrté třídě, zatímco děvčata v dětských sborech se dostávají do výběru hlavního sboru nejdříve v sedmé třídě. Například teď v srpnu s námi jede na profesionální turné do Číny hned šest čtvrtáků. Ačkoliv si mnoho lidí myslí, že když chlapci mutují, nemohou už dál zpívat, není to pravda. Máme metodu, jak s chlapci zpívat i během mutace, takže mohou zpívat dál a poté pokračují do tenoru a basu. Je tedy poměrně běžné, že u nás chlapci začnou ve čtyřech letech, zůstanou u nás třeba šestnáct let a odchází jako absolventi až v dospělosti.

Kolik dětí celkově navštěvuje vaši ZUŠ?

Pohybujeme se někde kolem dvě stě padesáti chlapců od přípravek až po ty nejstarší.

Když se řekne Boni pueri, každého napadne zpěv. Nabízíte tady i výuku hudebních nástrojů?

Já jsem od začátku nechtěl, aby kluci byli jenom zpívající chlapci. Víme, že když kluci dělají vedle zpěvu i nějaký hudební nástroj, stanou se z nich větší muzikanti. Takže u nás chlapci mohou chodit i na nástroje, jako jsou klávesy, klavír, bicí, kytara, baskytara nebo dechové nástroje. Není to povinné, ale kluci mají tu možnost a velké procento z nich ji využívá.

Máte přehled o tom, kolik chlapců prošlo sborem od jeho počátku?

Odhadem je to minimálně tři a půl tisíce chlapců.

Pokud by měl některý náš čtenář doma chlapce, který by měl zájem o Boni pueri, co by měl udělat?

Stačí si najít naše webové stránky, vyplnit přihlášku a zavolat. My je pak pozveme na schůzku. Většina rodičů si myslí, že jejich chlapec nic neumí. Nám to ale nevádí. Nám stačí, když má nějaké základní dispozice ke zpěvu a hlavně má chuť zpívat. Pak už ho tady zpívat naučíme. Nečekáme, že přijde nový Pavarotti. Zpívat se tady naučí devadesát procent kluků, kteří sem přijdou.

Jaká je šance se k vám dostat? Máte převis zájemců?

Převis nemáme. Oproti holčičkám je u nás zpívající chlapec vzácnost, tu tradici v Česku vlastně teprve vytváříme. Chlapci se k nám tedy mohou přihlásit kdykoliv. Samozřejmě ne každý se pak dostane až na tu top úroveň.

Už jsme zmínili, že se v srpnu chystáte na třítdenní koncertní turné do Číny. Jak se těšíte a co všechno vás tam čeká?

Těšíme se moc. Do Číny letíme letos popáté a o kluky je tam vždycky špičkově postaráno. Vystupovat budeme v různých městech prakticky po celé zemi včetně Pekingu nebo Šanghaje. Moc se těšíme na koncert v Národním divadle v Pekingu. V posledních letech po celé Číně vyrostly tisíce nádherných sálů. Pravdou je, že Číňani ještě tu evropskou hudbu neumí tolik vnímat, takže jsou u toho občas hluční, jedí popcorn nebo telefonují. Ale i to se každým rokem zlepšuje.

Kolik dětí na turné do Číny letí?

Do Číny letí třicet dva chlapců a pět dospělých.

Co dalšího čeká sbor v nadcházejících měsících?

V tuto chvíli už máme nadcházející sezónu úplně plnou. Hradečané nás mohou slyšet 22. září v katedrále sv. Ducha i s Andreou Kalivodovou, koncert pořádá Rotary Club Hradec Králové. V listopadu zase budeme mít v Rudolfinu s orchestrem koncert s hudbou z počítačových her. Mně to sice nic neříká, ale všichni kluci tu hudbu znají a už teď je ten koncert prakticky vyprodaný. V prosinci nás čeká velká změna – budeme cestovat a zpívat na zámořské lodi, která obeplovává Japonsko. Vždy doplujeme do dalšího města, kde se vymění publikum, ale my zůstáváme. V Japonsku letos budeme i na Štědrý den. Párkrát už jsme na Vánoce v zahra-

ničí vystupovali a pro kluky je to vždycky velký zážitek. Japonci sice Štědrý den neslaví, ale my ho oslavíme. Kluci si navzájem dávají i dárky.

Podobně velký chlapecký sbor jako Boni pueri v Česku neexistuje. Kam byste ale zařadil Boni pueri na světové mapě sborů?

Zcela nepochybně patříme do desítky nejlepších chlapeckých sborů na světě. Porovnávat se s nimi ale nechci, protože každý děláme trochu něco jiného a máme jiný repertoár.

V čem je český sbor Boni pueri výjimečný?

Výjimeční jsme v tom, že trváme na tom, abychom měli ve sboru soprán, alt, tenor i bas. Například Vídeňský chlapecký sbor zpívá pouze v sopránech a altech, takže když chlapec začne mutovat, tak tam končí. My máme i starší kluky – mladé tenory a basy. Také je pro nás příznačné, že zpíváme naživo s klavírem. Naše poslední výhoda oproti zahraničním sborům je v tom, že v Česku máme Smetanu, Dvořáka nebo Janáčka. Díky nim a věhlasu české hudby jsme určitě lépe přijímáni.

Na co jste za těch skoro třicet let v čele Boni pueri nejvíc pyšný?

Na to, že sbor Boni pueri vůbec existuje a tak skvěle funguje. V dnešní době je to skoro zázrak. ■

CELÝ PARK

Doražte si užít den v Parku na Větvi autem, na kole či pěšky.

SÍŤOVÁ HRŠTĚ ZAVĚŠENÁ
V KORUNÁCH STROMŮ
3D BLUDIŠTĚ / TOBOGÁN
PROMÍTÁNÍ NEJENOM FILMŮ,
ALE I SPORTOVNÍCH PŘENOSŮ

JE V PLNÉM PROVOZU!

Focení z balonu se pro mě stalo vášní

Má za sebou třináct letů horkovzdušným balonem. Díky hradecké společnosti Hembalon, která tyto lety organizuje, mohl z výšky vyfotit Hradec Králové, kdy ze snímků, jež se nikdy neopakují, vznikly pozoruhodné kalendáře. Z výšky se však zaměřil i na další kouzelná místa východních Čech. Fotograf Jaroslav Klinský, který žije v nedalekém Březhradu, je však daleko univerzálnějším tvůrcem. Kromě balonového focení zaměřuje objektiv svého fotoaparátu také na koncerty, festivaly, přírodní scenérie a lidi. „Líbí se mi, když jsou na těchto fotkách patrné emoce,“ řekl v rozhovoru pro magazín Salonky.

📷 HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: JAROSLAV KLINSKÝ

Kdy vás poprvé napadlo, že byste mohl vyzkoušet fotit při letu horkovzdušným balonem?

Díky své elektro profesi jsem už předtím měl možnost fotit ze střech domů a míst, kam se ne všichni dostanou. Chtěl jsem zkoušet nové věci a pohledy, proto jsem se spojil s Jiřím Hembalem. S jeho společností Hembalon Hradec Králové jsem balonem letěl poprvé v říjnu roku 2015. Tím začala naše spolupráce, pravidelně jsem s nimi létal a fotil.

Bylo to jen kvůli focení z výšky, nebo jste toužil si let vyzkoušet?

Bylo to obojí. Mým hlavním cílem bylo vytvořit a použít fotografie z výšky pro kalendáře, kterým se věnuji. Samozřejmě se mi velmi líbilo, že pohled shora dolů je naprosto odlišný od toho, když člověk stojí na zemi. Focení z balonu se pro mě stalo vášní a toužil jsem se mu stále věnovat.

Neměl jste strach? Přece jenom vznést se vysoko nad zem není úplně běžné.

U mě je to tak, že celý svůj pracovní život provádím elektrovizitu a elektromontáže, takže se ve výškách pohybuji. Proto jsem nikdy s výškami neměl problém a strach při letu balonem mě neprovázal. Navíc jsem věděl, když už jsem měl několik letů s Hembalonem za sebou, že kluci balon perfektně ovládají. Někteří lidé tvrdí, že mají strach z výšek. Když se ale odlepí od země, strach většinou pomine a člověk si let užívá. Mnozí jsou dokonce nadšeni.

Kolik letů jste absolvoval a kam všude z koše balonu mířil objektivem?

V současné době mám na svém kontě třináct skvělých letů, v podstatě v celých východních Čechách. Asi pět z nich se uskutečnilo nad Hradcem Králové, z nichž jeden byl zimní. Považuji za důležité, že jsem do kalendáře zachytil město v tomto ročním období. S Jirkou Hembalem jsem také absolvoval zimní přelet Krkonoš, což byly asi tři nádherné hodiny ve vzduchu. Letěl jsem i do Českého ráje, Orlických hor, nad Pastvinskou přehradu či nad město Jablonné nad Orlicí. A těch míst bylo ještě víc.

Jaké to bylo vznášet se nad Hradcem a fotit to krásné město?

Každý let byl jiný a vždy to bylo úžasné, viděl jsem město z mnoha úhlů. Při prvním letu a potom při pohledu na fotografie středu města kolem Ulrichova a Masarykova náměstí jsem si uvědomil, jak to architekt Josef Gočár geniálně navrhl. Když jsem předtím tato místa obcházel, divil jsem se, proč mají domy kulaté rohy. To ale bylo v době, kdy jsem byl kluk. Teprve při pohledu shora mi došla ta logika, jak všechno do sebe zapadá. To se dá vidět jedině z výšky přímo nad tím.

Proběhly všechny lety bez problémů?

Před každým letem se vysílá balonek, kterým se určuje směr a síla větru. Když není počasí ideální nebo by se blížily mraky, let se neuskuteční. Občas se stane, že se posádka sejde, ale neodletí se. Lepší počasí k letu je ráno. Pilotům jde o to, aby bezpečně přistáli a lidem se to líbilo. Bezpečnost je tedy tímto způsobem zajištěná. Jednou se stalo, bylo to nad Peckou, že přestal foukat vítr a zůstali jsme nějakou dobu viset na jednom místě. Pro mě to ale bylo dobré, protože v tom roce jsem potřeboval udělat fotky Pecky nejen do kalendáře a to bezvětrí se mi hodilo. Vypadalo to tak, že jsem s větrem domluvený.

Jaké vás provázely pocity po přistání, když jste si snímky mohli v klidu prohlédnout? Byl jste vždycky spokojen?

Při samotném focení není příliš času o tom uvažovat. Protože jsem už nějakou praxi měl, při letu jsem nafotil několik set snímků. Ze začátku jsem si dělal pro jeden záběr tři snímky, protože fotoaparát ne vždy uměl vyrovnat kontrast světla a stínu. Vytvořil jsem vždy tři fotky – jedna podexponovaná, druhá správně exponovaná, třetí přeexponovaná – a vše spojil do HDR, tedy High Dynamic Range, česky vysoký dynamický rozsah. Je to technologie umožňující zachytit detail v nejsvětlejších a nejtmavších částech fotografie s tím, že snímky vyjdou lépe, zachovávají se světla i stíny. Potom jsem si vybíral záběry, které mě zaujaly, a zároveň jsem se pomyslně vrátil do koše balonu, odkud jsem fotil.

Dnes, kdy pokročily technologie, poměrně dost fotografů využívá k focení z výšky drony. Neuvažoval jste o tomto způsobu?

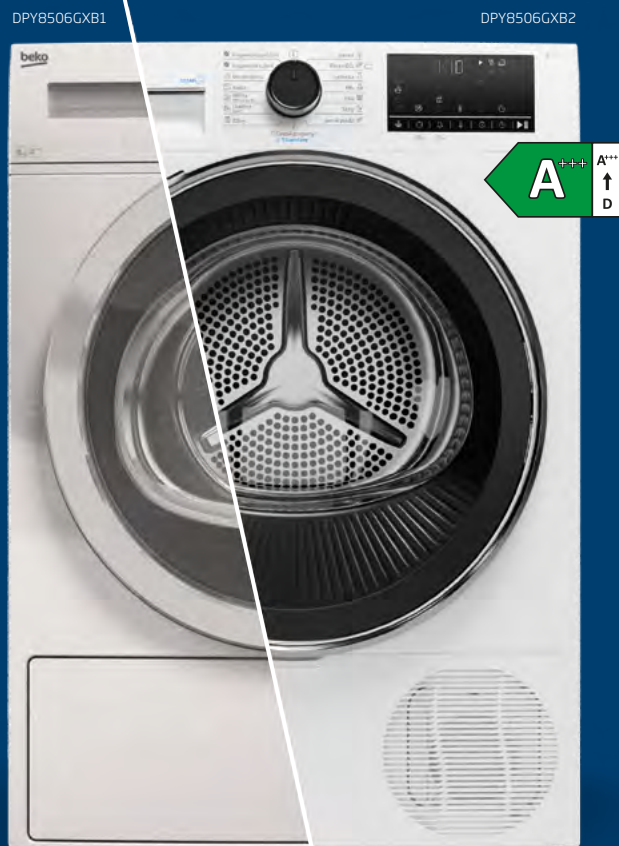
Vnuk mě k tomu trochu tlačí. Zatím jsem tomu ale nepropadl, protože se mi už do toho nechce moc investovat. Navíc k využití dronu je potřeba mít

Naše veleúspěšná sušička má nástupkyni

beko

Úsporná sušička DPY8506GXB2 navazuje na léty prověřenou DPY8506GXB1

Sušička Beko DPY8506GXB1 vyhrála 8x za sebou ocenění Produkt roku v kategorii Sušičky na Heureka. Je součástí desítek tisíců českých domácností a nyní pokračuje jako DPY8506GXB2 se stejnou výbavou i něčím navíc.

beko.cz

rozmanitá povolení, není možné fotit, kde chci, takže je to tedy poměrně náročné. Proto se mi do toho nechce jít a raději fotím při chůzi na zemi nebo při letu balonem, když ta možnost je.

Prý jste s fotografováním začal docela pozdě. Kdy nastal ten okamžik?

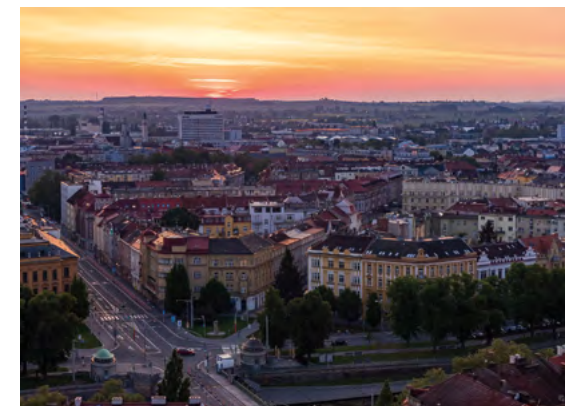
Foťák jsem poprvé držel v ruce někdy v roce 1973, to mi bylo třiatdvacet let. Bylo to v době, kdy jsem začal chodit se svou budoucí ženou. Její strýc měl tehdy fotoaparát Praktica, který jsem si od něj občas půjčoval. Focení, většinou na černobílý kinofilm, mě začalo bavit. Znamenalo to po nafocení nechat vyvolat film a udělat fotky. V roce 1978 jsem si koupil vlastní foťák Praktica LTL3 s objektivem 50 milimetrů a světelností 1,8. V té době jsem fotil většinou krajiny. Později jsem přešel na diapoziativy, které jsem si nechal vyvolat, nastříhal je do rámečku, ale musely se promítat. Z té doby mám doma více než dva tisíce diapoziativů a nemám dost času, abych je zdigitalizoval. Stejně tak je tomu s negativy černobílých filmů, i když jsou tam například zajímavé snímky Hradce Králové v 70. a pozdějších letech. Třeba se k tomu někdy dostanu. Později jsem si koupil automat se zoomem.

Kdy jste přešel na digitál?

Bylo to v roce 2001, kdy jsem si koupil fotoaparát Olympus 750 Ultra Zoom s dvanáctinásobným optickým zoomem, který jsem měl do roku 2007, poté ho vystřídal Canon EOS 350. V současné době používám plnoformátovou bezrcadlovku Canon R5. Myslím si, že jsem si na digitál rychle zvykl, protože mě moc nebavilo vyvolávat fotky. Stáhnout a upravit fotky v počítači bylo a je jednodušší.

Tehdy vás prý focení chytko naplno, foťák jste si vozil s sebou i na pracovní cesty, abyste mohl zachytit zajímavé věci, které vám padly do oka. Je to tak?

Ano, stále to platí. Fotoaparát je nedílnou součástí mých cest. Cestoval jsem a cestuji pracovně po

východních Čechách, nyní hlavně po Orlických horách, a tak využívám chvíle k focení.

Za jakého fotografa se považujete žánrově?

Myslím, že jsem všežánrový. Kromě focení z balonu mě baví fotit koncerty, například pro Filharmonii Hradec Králové. Protože mám rád folk a country, od roku 2014 fotím festival Orlické ozvěny v Dobrušce, dále jsem letos fotil Půtovy zámecké slavnosti v Kvasinách, jež zahrnují šermířské souboje či taneční vystoupení. K focení lidí jsem se dostal víceméně náhodou v roce 2011 v Jaroměři, kde jsem se seznámil s pánem, který se svojí ženou organizuje soutěž Eurobabička, a potřebovali nafotit finále. Do té doby jsem žádné podobné akce nefotil, bral jsem to jako výzvu a teď lidi fotím rád. Líbí se mi, když jsou na těchto fotkách patrné emoce.

Míříte objektivem raději na městská zákoutí, nebo přírodní scenérie?

Vychází to z momentální situace a z toho, co chci nafotit, co mě zaujme. Samozřejmě mě zajímá obě, tedy městská zákoutí i příroda.

Co pro vás focení znamená?

Asi to už pro mě bude nějakým způsobem vášeň.

Máte fotografický sen, který byste si chtěl splnit?

Loni se mi splnil jeden z mých snů, protože mě sestra pozvala na Isle of Skye, což je ostrov vedle Skotska. Týdenní pobyt je ale málo, protože tam je člověk hodně závislý na počasí. Dalším mým snem je vypravit se do národních parků na západní straně Spojených států amerických a fotit tam. Tak uvidíme. ■

Brankář Votroků: Fanouškům patří velké poděkování

V průběhu minulých sezón se z poměrně neznámého náhradníka stal neotřesitelnou jedničkou v bráně Votroků. Adam Zdražil upoutal pozornost nejen hradeckých fanoušků, ale i celé fotbalové veřejnosti svými stabilními a zodpovědnými výkony. „Myslím, že jsem se s tím popral dobře, jaro se nám jako týmu celkem povedlo. Jsem rád za to, jak si to všechno sedlo a jak ta sezóna nakonec dopadla,“ vzpomíná na svou debutovou ligovou sezónu třidvacetiletý gólman. Jaké ambice má milovník přírody a rybaření do nové sezóny? Na který zápas vzpomíná nejraději? A co říká na novou konkurenci v podobě Matyáše Vágnera? Nejen to prozrazuje v rozhovoru pro Salonky Adam Zdražil.

📷 MATĚJ HOLAŇ, FOTO: FCHK.CZ

Máte za sebou povedenou první sezónu v hradeckém dresu. Jak těžké bylo popasovat se s rolí jedničky mezi třemi týčemi?

Bylo to pro mě něco nového. Myslím, že jsem se s tím popral dobře, jaro se nám jako týmu celkem povedlo. Jsem rád za to, jak si to všechno sedlo a jak ta sezóna nakonec dopadla.

Za sebou jste nechal dva zkušené mazáky Knoblocha a Vízka, jaké rady vám brankářští kolegové dávali?

Kluci k tomu přistupovali velmi profesionálně, opravdu si nemohu stěžovat. Snažili se mi radit a předávat zkušenosti v těch konkrétních situacích, které nastaly. Naše spolupráce byla suprová, klukům musím za všechno poděkovat. Ne vždy to je samozřejmostí, taková kolegiálníta mezi gólmány, takže jim za to děkuju.

I když se Hradci na jaře dařilo na obou stranách hřiště, defenziva opravdu vyčnívala. Co za tím stálo?

V průběhu sezóny jsme si prošli spoustou změn. Příchodem trenéra Horejše se to vyladilo do finální podoby, která nám fakt sedla. Hlavně co se týče tréninku a nahlížení na fotbal, dostali jsme vlastní tvář. Opravdu nám to vzadu klapalo, měli jsme třeba nejlepší obranu v lize.

Na který jarní zápas vzpomínáte nejraději?

I když jsme ten zápas prohráli, tak pro mě byl největší zážitek utkání na Spartě. Hlavně kvůli atmosféře a tomu, že to je na Letně. Tam to bylo pro mě asi nejsilnější, říkal jsem si, že opravdu stojím v bráně proti Spartě. Ale rozhodně pro mě mají obrovský význam i domácí zápasy, skoro pokaždé tu byl vyprodaný stadion. Když jsme po závěrečném hvizdu mohli s fanoušky sdílet tu radost, tak to pro mě byl také opravdu velký zážitek. To, jak tu lidi chodí na fotbal, je neskutečný a je i jejich velká zásluha, že jsme na jaře hráli tak, jak jsme hráli. Patří jim velké poděkování.

Který z útočníků soupeře, proti němuž jste nastoupil, vám nejvíce zavařil?

Asi Veljko Birmančevič, dal mi ten první gól na Spartě. Celkově jejich kluci ukázali kvalitu a ligu vyhráli za mě zaslouženě.

Pausa mezi koncem sezóny a začátkem přípravy trvala pouze necelé tři týdny. Jak jste volný čas strávil?

Pausa byla skutečně krátká, což bylo dáno i tím, že se nám na jaře tolik dařilo. Dělal jsem to, co mám nejraději, došel jsem si na ryby, byl jsem v lese, kde

trávím hodně času, když mám volno. Také jsem byl s přítelkyní na dovolené u moře.

Jaký je váš cíl pro novou sezónu?

Pro mě osobně bude nejdůležitější udržet místo v brance. Jako tým chceme navázat na jarní tažení, prezentovat se dobrým fotbalem. Konkrétní umístění asi vyhlášovat nechci, čím vyš v tabulce budeme, tím lépe pro nás.

Co říkáte na příchod talentovaného brankáře Matyáše Vágnera?

Milan Knobloch tu na konci sezóny své působení ukončil, takže se dalo čekat, že někdo místo něj přijde. S Matyášem se trochu známe, o to lepší to pro nás je. Je to mladý kluk, gólman reprezentační jednadvacítky. Pro mě je to dobré, jsem rád, že v týmu vzroste konkurence. Je důležité neusnout na vavřínech, mít nějakou motivaci. Za Matyášův příchod jsem rád a těším se na naši spolupráci.

Jaký má přínos pro kabinu Lukáš Vácha, který dělá Davidu Horejšovi asistenta?

Má velký přínos. Jako asistent je sice trochu ve stínu hlavního trenéra, pro nás to ale vůbec nesnižuje to, co nám přináší. Skvěle pracuje s mladými hráči, to tady předtím trochu chybělo. Je nás tu mnoho mladých kluků, kteří v lize teprve začínají. S Lukášem se bavíme o tom, jak zvládat tlak, a vždycky všem pomůže. Díky tomu, jakou měl kariéru, nám toho může spoustu předat a dává nám všem takový ten klid. Především jeho individuální práce je opravdu skvělá, pro začínající mladé hráče je tohle nesmírně důležité. ■

INZERCE

.... s námi budete vypadat jako jeden tým

PRODEJNA TÝMOVÉHO OBLEČENÍ

Najdete nás :

**Nerudova 18
Hradec Králové**

89
TEAMSHOP

WWW.JAKOJEDENTTEAM.CZ

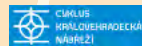
3 | 8 | 2024

od 14.00 do 22.00 hodin

park na náměstí 5. května
Hradec Králové

 Butterfly

 HRADEC KRÁLOVÉ

 CIVILNÍ KRAJOVÉ HRADECKÁ NÁMĚSTÍ

HRADECKÉ NÁBŘEŽÍ VÍNA

aneb Hradec pije víno

VSTUP
NA AKCI JE PRO
VŠECHNY NÁVŠTĚVNÍKY
A PEJSKY
ZDARMA

Milovníci kvalitních vín ochutnají to nejlepší z **českých, moravských a zahraničních vín**. Nebudou chybět moderní **gastronomické pochoutky**. Degustace vín je možná pouze se zakoupenou skleničkou.

O skvělý hudební program se postarají účinkující 16. ročníku **NÁBŘEŽNÍ JAZZOVÉ POUTI**:
| JAZZ Q | CROSSROAD | LUCKY JOKE | JAZZ MANCHAFT |

PŘIJĎTE SI POSLECHNOUT KVALITNÍ HUDBU, VYCHUTNAT SKVĚLÉ VÍNO A GASTRONOMICKÉ POCHOUTKY V SAMÉM CENTRU HRADCE KRÁLOVÉ.

www.butterfly-agency.cz
 @AgenturaButterfly
 @AgenturaButterfly

Partner:

FRANCE CAR

Spolupracující partner:

vmouce
PRŮMYŠLŮVÁ TEPLÁRNA

Partner hudebního programu:

NÁBŘEŽNÍ JAZZOVÁ POUTĚ

Kreativní partner:

MAXX

Dodavatelé akce:

 Královéhradecká provozní

Hradecké služby a.s.
Marka Podzemní Group

Mediální partner:

 Radio Kiss
90.2 MHz

FOTBAL V SRPNU

ZVEME VÁS NA NÁSLEDUJÍCÍ DOMÁCÍ UTKÁNÍ

Chance LIGA*

4. 8. 2024
17:00

17. 8. 2024
14:30

31. 8. 2024 /
1. 9. 2024

Srpen prožijme s chutí!

Hned dva již tradiční festivaly plné jídla a pití pro letošní rok přesunuly své termíny. V srpnu se tak můžete těšit na unikátní večerní festival jídla s hudebními vystoupeními, Summer Night Food Festival, i na Food Truck Fest, kdy jsou jídla i nápoje vydávány jen z pojízdných provozů. Summer Night Food Festival se kvůli dvojkoncertu Eda Sheerena uskuteční v Žižkových sadech až v sobotu 3. srpna. Food Truck Fest se připojí k závodu IRONMAN, a tak se nábřeží rozvoní na celé tři dny od 16. do 18. srpna.

Hradec Králové, město plné historie a kultury, se v srpnu promění na centrum kulinářských zážitků. Místní i návštěvníci se mohou těšit na dvě velké události, které jsou již neodmyslitelnou součástí programu města.

Summer Night Food Festival

První ze dvou festivalů, Summer Night Food Festival, se uskuteční 3. srpna v malebných Žižkových sadech. Tento festival, který se koná již po čtvrté, je známý svou unikátní atmosférou večerního parku plného chutí a vůní z různých koutů světa. Festival nabízí širokou škálu kulinářských specialit doplněných o hudební produkci. Navíc jej organizátoři rozsvítí více než kilometrem světelných řetězů, jež dotváří nezapomenutelnou scénu parku uprostřed města.

Během předchozích ročníků festival nalákal několik tisíc návštěvníků, kteří si užívali nejen skvělé jídlo, ale i bohatý doprovodný program. Kromě stánků s jídlem a pitím se návštěvníci mohou i letos těšit na živá hudební vystoupení a další zábavné aktivity.

Organizátoři očekávají, že letošní ročník přiláká ještě více návštěvníků než v minulých letech, a proto připravují dostatek stánků a aktivit, které zajistí, že si každý návštěvník najde něco podle svého gusta.

V rámci hudebních vystoupení se můžete těšit na kapelu Vanillas, která vystoupí s cover verzemi celé řady známých hitů. Další v pořadí bude Milan Devienne, což je český zpěvák a příležitostný herec s německými kořeny. Je to jediný Čech, který se objevil ve filmu Bohemian Rhapsody vedle Ramiho

Maleka a Alana Leeche, a držitel ocenění za celosvětový projekt v boji proti aids Tinanic Freddie Aids. Na závěr Žižkovy sady roztančí DJ Lowa. Jako urban DJ hraje styly od RNB, hip-hopu, funky, drum and bassu až po aktuální taneční hudbu, a to hlavně s využitím remixů, mashupů či bootlegů. Své sety obohacuje scratchingem a dalšími DJ technikami.

„Summer je pro nás pořadatele srdcovou záležitostí. Snažíme se pro lidi vytvořit co nejkouzelnější zážitek, který návštěvníci bezpochyby v nasvícených Žižkových sadech zažijí,“ dodává k festivalu za pořádající agenturu Adéla Málková.

Food Truck Fest

Druhou velkou událostí je Food Truck Fest, který se letos koná ve zcela novém formátu. Od 16. do 18. srpna se na Smetanově nábřeží a na náměstí 5. května představí desítky food trucků, které nabídnou rozmanité gastronomické zážitky. Tento festival, který je již tradičním prvkem programu v Hradci Králové, se tento rok rozšířil na tři dny a stal se oficiálním doprovodným programem pro závod IRONMAN.

IRONMAN, prestižní triatlonový závod, bude mít v České republice svou premiéru právě v Hradci Králové. Přibližně 1500 závodníků ze 40 zemí světa se postaví na start tohoto náročného závodu, který zahrnuje plavání, cyklistiku a běh. Food Truck Fest se stane jedinou gastro zónou tohoto závodu, což znamená, že návštěvníci i závodníci budou mít možnost vychutnat si skvělé jídlo a pít přímo v srdci všeho dění.

Hlavní závod i další doprovodné aktivity v průběhu celého víkendu se budou odehrávat v samém centru Hradce Králové, kdy právě ze Smetanova nábřeží budete mít skvělý výhled na závody a zá-

roveň budete v těsné blízkosti Family zóny v parku na náměstí 5. května i IRONMAN Expa, které bude před Muzeem východních Čech.

U Food Truck Festu si můžete být vždy jisti, že bude o vaše pohodlí postaráno. Ani letos tomu nebude jinak. Pořadatelé již tradičně připraví dostatek míst k vychutnání si vámi zakoupených pochutin. Klasické posezení bude rozšířeno o chill out zóny s lehátky a k dispozici budou opět i deky na piknik, které si budete moci zdarma zapůjčit.

V přehléhém parku, poskytujícím tak vyhledávaný stín pro váš odpočinek, si budete moci zpřístupnit program po dobu celého víkendu. Čekat na vás bude celá řada aktivit v rámci Family Zone rozšiřující doprovodný program závodu IRONMAN.

Tato kombinace sportu, gastronomie a dalších doprovodných aktivit pro děti i dospělé slibuje nezapomenutelný zážitek pro všechny zúčastněné. Food Truck Fest nabídne širokou škálu jídel, od rychlých občerstvení po gurmánské speciality, a to vše z pohodlí mobilních kuchyní. Návštěvníci se mohou těšit na pestrou nabídku jídel se zastoupením pokrmů snad ze všech koutů světa. V neděli se navíc objeví i unikátní Pestaurace, takže si pochutnáte i vaši čtyřnohí členové rodiny.

Organizátoři obou událostí věří, že tyto akce přispějí k posílení povědomí o Hradci Králové jako o městě, které nabízí nejen historické a kulturní památky, ale také bohaté gastronomické zážitky.

„Lidé by si rozhodně neměli nechat ujít tyto dvě unikátní akce. Ať už jste fanoušky vynikajícího jídla, nebo hledáte nové zážitky, Summer Night Food Festival a Food Truck Fest si jistě skvěle užijete,“ dodává jeden z pořadatelů Karel Horádek.

Srpen v Hradci Králové bude ve znamení skvělého jídla, hudby a sportu. Přijďte a užijte si nezapomenutelné letní dny v srdci Hradce Králové. ■

Na plovárně, kolem roku 1910

Léto a Hradečáci v období první republiky

PAVLA KORITENSKÁ,
FOTO: MVČ, SOUKROMÉ SBÍRKY

Období první republiky znamenalo velkou podporu sportu a aktivního trávení volného času, v letních měsících především venku na čerstvém vzduchu. V Hradci Králové byl pro toto období typický rozvoj a podpora organizované tělovýchovy a sportu. V průběhu 20. a 30. let byly postaveny nové budovy tělocvičných jednot Sokol, Orel a DTJ, vznikala nová venkovní sportoviště. Ve městě působilo mnoho sportovních klubů a oddílů, které organizovaly širokou škálu soutěží, závodů a utkání.

Se sportem byla spojena návštěva obchodů zaměřujících se na prodej sportovního oblečení a potřeb. K dostání zde byly nejen míče, kopačky, disky, oštěpy, běžky, lyže, vázání, hole, saně a jezdecké postroje, ale také brašnářské zboží, aktovky, dámské kabelky, cestovní brašny, kufrы nebo jízdní kola, dětské kočárky, vozíky a další zboží. Jeden z největších obchodů se sportovními potřebami provozoval Alois Boháč v Čelakovského ulici.

V roce 1933 byly v Hradci Králové slavnostně otevřeny moderní Městské lázně. Nový objekt dostal název Dům zdraví. Plavecký bazén – „plovárna“ – s netradičními rozměry 30 krát 12 metrů byl obklopený ze třech stran galeriemi. Unikátem se stalo umělé vlnobití, které se spouštělo v hodinových

intervalech, vždy na 10 minut. Lázně se mohly pochlubit i několika venkovními terasami. Jedna z nich sloužila jako sluneční lázeň, další byly určeny k odpočinku a relaxaci. V suterénu objektu byly k dispozici parní, vanové, uhličité a kyslíkové lázně, sprchy nebo odpočívárna s masážemi se 30 lůžky. Návštěvníci mohli využívat služby ka-
deřnického salónu a sauny včetně občerstvení.

Pobyt na slunci a s tím spojené koupání bylo v období první republiky velmi populární. Okolí města k tomu nabízelo mnoho příležitostí. Řeka Orlice byla vhodná ke koupání díky písčitému dnu, mírně tekoucí čisté vodě a dobře dostupným břehům. Lékaři a odborníci pobyt na čerstvém vzduchu v přírodě velmi doporučovali. Blahodárný účinek

a léčivá moc byla přisuzována slunci. Vliv slunečních paprsků na kůži se posuzoval jako užitečný a zdravotní příručky doporučovaly využívat „sluneční lázeň“ ve prospěch lidského zdraví.

Vodní toky lákaly k zábavě a odpočinku, využívané byly zejména plovárny. Nejstarší Vojenská plovárna, zřízená roku 1845, se původně nacházela na levém břehu Orlice, byla zrušena při regulaci Orlice a poté přemístěna na pravý břeh k dnešnímu Malšovickému mostu. Na řece Orlici fungovala od roku 1891 také Městská plovárna, zrušená v 80. letech 20. století při stavbě Orlického mostu na Gočárově silničním okruhu. Oblíbená byla také Slezská plovárna, která vznikla díky novým úpravám řeky Orlice a stavbě nového Malšovického jez. Její slavnostní otevření v létě roku 1928 provázal sportovní den nazvaný Hold slunci, při němž se konaly soutěže, například jízda na kole přes lávku nebo závody v plavání. Tato plovárna je v provozu dodnes.

K létu neodmyslitelně patří koupání a s tím spojená móda plavek a oblečení pro letní dny. Ve 20. století, zejména pak od 20. let, došlo k zjednodušení koupacího oblečení. Nosily se „trikoty“ z bavlněného úpletu se širokými ramínky a krátkými nohavice-mi, u žen byly některé typy plavek doplněny sukénkou. Ve 30. letech byly oblíbené jednoduché plavky tvarující postavu. Jelikož materiál nebyl elastický, plavky musely mít perfektní střih. Objevují se už i dámské dvoudílné plavky složené z podprsenky a kalhotek s nohavičkami často zakrytými sukénkou. Pupík ale musel zůstat zahalený. Plavky z vlněných nebo bavlněných úpletů se po namočení vytáhly a špatně schly, proto se dámy po příchodu z vody převlékaly a mohly pak na plovárně předvést další součásti plavkového kompletu – opalovací živůtky, šortky nebo krátké sukénky. Plavky v Hradci Králové nabízel například Obchodní dům Berger & Munk na Velkém náměstí. ■

Do pěti let chceme postoupit do Superligy

Velký boom zažívá v posledních letech hradecký florbal. V roce 2022 oslavili hráči FbC Hradec Králové historický postup do třetí nejvyšší české soutěže, hned o rok později se pak dokázali posunout o další stupeň výše. Nyní za sebou mají úspěšnou premiérovou sezónu v 1. lize. Na třetí postup ve třech letech sice tým trenéra Tomáše Pokorného nedosáhl, bez problémů se ale vyhnul sestupovým starostem, a dokonce se podíval i do play-off druhé nejvyšší české soutěže. „Myslím si, že jsme ve všech měřítkách obstáli. Byl tady skvěle postavený kádr a marketingově nám to na první sezónu také fungovalo. Po sportovní stránce je 5. místo určitě úspěch,“ říká v rozhovoru pro Salonky kouč královéhradeckých florbalistů Tomáš Pokorný. Co dalšího prozradil o první sezóně v druhém patře oblíbeného českého sportu? V čem vidí prostor pro zlepšení do nadcházející sezóny? A má hradecký florbal ambice postoupit v budoucnu do Superligy? Odpovídá trenér FbC Hradec Králové Tomáš Pokorný.

📷 TOMÁŠ KULHÁNEK, FOTO: ARCHIV FBC HK

Jak hodnotíte premiérovou sezónu v druhé nejvyšší florbalové soutěži v Česku?

Minulou sezónu musíme jako nováčci v první lize hodnotit pozitivně. Po základní části a po celé sezóně jsme skončili na pátém místě. Kdyby mi to někdo řekl před sezónou, tak bych tomu moc nevěřil. Povedla se nám už i příprava na samotnou soutěž, když jsme ve vrcholové části českého poháru dokázali porazit i dva silné soupeře ze Superligy. Pak přišlo asi takové trošku uspokojení. Kluci

si možná mysleli, že zápasy v první lize pro ně po tom poháru nebudou problém, a byli jsme v některých situacích hodně naivní. Dostávali jsme góly z brejkových situací, což nás v první polovině ligové soutěže stálo několik zápasů. Jakmile jsme si to ale vyhodnotili a trošičku se uklidnili, tak jsme zase začali předvádět dobré výkony.

V základní části 1. ligy jste nakonec skončili na skvělém 5. místě. Ve čtvrtfinále play off jste ale podleli Otrokovicím 3:0 na zápasy. Jaká ta série byla?

Myslím, že právě v tom play off nám soupeři

z Otrokovic ukázali, jak důležité jsou zkušenosti. Ty nám jako nováčkovi logicky chybí. V Hradci se florbal na takto vysoké úrovni doposud nikdy nehrál. My jsme v tom play off občas trošku zbytečně poblázněně litali po hřišti a špatně jsme vyhodnocovali některé situace. Byla na nás určitě znát určitá nervozita. Myslím si, že až závěrečný třetí zápas série se blížil k tomu, jak bychom se chtěli prezentovat. Hráli jsme zkušeně na balonu, neztráceli míče a diktovali jsme tempo zápasu. Bohužel jsme však smolně prohráli na nájezdy a sezóna pro nás tím skončila.

Jaké byly největší výzvy, kterým jste jako prvotní nováčci museli během sezóny čelit?

Bylo jich hrozně moc. Nové pro nás bylo ve směřování úplně všechno. Jak jsem už řekl, byla to naše první prvotní sezóna. S tím souvisela mnohem větší náročnost sportovní, ale také například manažerská a marketingová. Ve všech třech ohledech jsme museli udělat několik kroků dopředu, abychom premiérovou sezónu v 1. lize důstojně zvládli. Zpětně už si teď dovoluji říct, že jsme ve všech měřítkách obstáli. Byl tady skvěle postavený kádr a marketingově nám to na první sezónu také fungovalo. A konečně páté místo v naší premiérové prvotní sezóně je rozhodně i velkým sportovním úspěchem.

Který z hráčů podle vás udělal během sezóny největší pokrok?

Myslím si, že za ten rok udělali velký pokrok úplně všichni. Strašně velký krok udělalo hned několik kluků z juniorky, kteří se během sezóny probojovali do kádru mužského A týmu. O velkém pokroku se ale dá mluvit i u zkušených tahounů našeho týmu. Ale asi bych momentálně nevyzdvíhal nikoho konkrétního, protože celá naše sezóna byla postavená na týmovém výkonu. Všem hráčům patří velký dík.

Co byste chtěli zlepšit do následující sezóny?

Když jsme si vyhodnocovali minulou sezónu, došli jsme k závěru, že oproti těm prvním čtyřem týmům prvotní tabulky jsme na tom nebyli hůř herně, ale kondičně. Potřebujeme tedy trochu víc zapracovat na fyzické stránce. Samozřejmě už jsme s tím začali, ale potřebujeme kontinuálně pracovat na kondiční připravenosti tak, abychom byli na hřišti trochu

SALONKY

Hynek Šnajdar

Sochy v ulicích vyvolávají emoce

I když žijeme ve 21. století, nic moc se v lidském myšlení od dob minulých nezměnilo. Frustrace, když si člověk s něčím novým, co ho trochu přesahuje, neví rady, a proto to šmahem odsoudí, tady bude patrně vždy. To se týká všech oblastí života a také umění. Pokud je skryto v galeriích, kam občan mající jiné zájmy nepáchne, nic zvláštního se neděje. Běda ale, když se objeví ve veřejném prostoru města.

Hradec Králové je znám tím, že se umění v ulicích občas objevuje. Samozřejmě ne všechny instalace mají patřičnou úroveň. Například socha starosty Františka Ulricha, výrazné postavy hradecké historie, se skutečně moc nepovedla. Nějakou dobu

sice na náměstí Svobody pobyla, ale pak zmizela. Uvidíme, zda se sochy této zásadní osobnosti města ještě někdy dočkáme. Už v dávné minulosti se Hradec potýkal s jiným dílem. Byla to ikonická práce v podobě alegorického sousosí Soutok Labe s Orlicí v Jiráskových sadech významného prvorepublikového umělce Josefa Václava Škody. To v dobách svého odhalení pobouřilo veřejnost, která ho dokonce údajně označovala za pornografii. Přestože od té doby uplynulo hodně let, sochy v ulicích část veřejnosti pořád velice děsí a irituji. Nač se snažit něco pochopit, když mnohem jednoduší je na to plivnout.

Na Velkém náměstí před Galerií moderního umění stojí Pomník konzumerismu autora Petra Stibrala. „Fuj, to je hnus. Nejraději bych vzal sběječku a rozdrtil tu hrůzu napadrt,“ ulevil si kolemjdoucí muž. Další, skoro nečekané reakce, vzbudili modří Průzkumníci sochaře Michala Gabriela kráječící po hladině Labe u Tyršova mostu. Realistické sochy by zdánlivě neměly budit kontroverze, ale na facebooku se dočkaly trapných reakcí: Kdopak tu blbost zaplatí? To je kýčovitý hnus. Na takové blbosti peníze jsou a na opravu chodníků ne, nebo dokonce Umění by mělo mít nějaké mantinely a pravidla. Naštěstí zazněly i opačné názory. Na druhou stranu jsou ale možná lepší kritické reakce než žádné. Trefně to v Trutnově při události Sochy ve městě komentoval Jan Kunze, ředitel tamního Centra současného umění EPO1. „Umění nemá jen estetizující funkci, ale má vzdělávat, inspirovat, motivovat nebo i pobuřovat.“ ■

PROVOZ VOLVO
NEPŘERUŠEN

Omlouváme se za snížení komfortu během probíhající rekonstrukce.

aktivnější a rychlejší. Zároveň musíme stabilizovat florbalový výkon tak, abychom byli konzistentní a neměli jsme v sezóně výpadky formy.

Překvapila vás úroveň druhé nejvyšší florbalové soutěže v Česku? A co udělat, abyste v ní uspěli ještě lépe než v loňské sezóně?

Částečně jsem na to odpověděl už v předchozí otázce. Potřebujeme samozřejmě pracovat na kondičním aspektu, místy i na mentální stránce výkonu. Úroveň soutěže byla zajímavá, mezi týmy tam byl velký rozdíl. Spousta soupeřů měla velmi odlišné styly hry. Teď se nám vzhledem k postupům a sestupům ta soutěž prakticky z poloviny zase obmění. Potkáme opět několik nových týmů, takže toho bude zase spousta nového. My každopádně chceme být co nejúspěšnější.

Jak hodnotíte týmovou chemii hráčů?

V loňské sezóně jsme dlouho hledali ideální složení formací. I když rotace byla svým způsobem potřebná, v příští sezóně bychom chtěli dojít k ideálnímu týmu trochu dřív. Ale myslím si, že v kabině bylo asi všechno v pohodě. Kluci mezi sebou pracovali dobře, sem tam určitě něco na řešení bylo, ale nic převratného, co by nám rozbilo tým.

V čem si myslíte, že má hradecký kádr největší sílu?

Dle typologie hráčů máme největší sílu určitě směrem do ofenzivy. Kreativita a individuální technické dovednosti našich hráčů jsou na vysoké úrovni. Tam vidím naši nejsilnější stránku. Co se týká systémových automatismů jak do obrany, tak i do útočného pásma, to je to, na čem jsme před rokem začali pracovat a co budeme muset posouvat dál. Chceme být efektivnější a nedostávat tolik gólů z otevřené hry a z brejkových situací.

Co jste se v premiérové prvotní sezóně naučil vy jako trenér?

Během sezóny jsem určitě získal trochu nadhledu. Ale myslím si, že teprve postupně jsem si začal uvědomovat, jak moc je ta soutěž náročná. Nestačí trénovat pouze na tu soutěž, ve které hrajete, ale že je potřeba se připravovat tak, abychom byli připraveni na to hrát na co nejvyšší úrovni.

Jaká je letní příprava hradeckých florbalistů?

Letní přípravu jsme zahájili už na začátku května. V srpnu máme soustředění v Červené Vodě, zúčastníme se mezinárodního turnaje Czech Open v Praze, a především nás už bude čekat vrcholová

část českého poháru. Utkáme se mimo jiné i se superligovými týmy Spartou a Chodovem. Léto máme opravdu nabitě a doufám, že nás co nejlépe připraví na zářijový začátek 1. ligy.

S jakými ambicemi do sezóny vstupujete?

V uplynulém ročníku jsme skončili na pátém místě v základní části a poté vypadli ve čtvrtfinále. Dlouhodobě se chceme zlepšovat, takže si myslím, že správným cílem by mělo být atakovat účast v semifinále. Zároveň chceme pracovat na tom, abychom v horizontu tří až pěti let postoupili do Superligy. ■

INZERCE

ROZVOZ ZDRAVÝCH SPECIALIT

Vaříme zdravá jídla z čerstvých a kvalitních surovin, která vám zdarma rozvezeme.

Obědy / Polévky / Dezerty / Celodenní menu

www.rozvozsPECIALIT.cz

Ať se na Vás sluníčko v srpnu usmívá stejně krásně
jako náš tiskař Luděk, když dostane prémie.

Užijte si krásné léto!

www.pratr.cz

24 | 8 | 2024

od 12.00 do 22.00 hodin

Smetanovo nábřeží

třída Karla IV.

park na náměstí 5. května

v Hradci Králové

Partnerem projektu je
Statutární město Hradec Králové

Hradecké nábřeží piva 2024

VSTUP ZDARMA

Zveme vás na druhý ročník setkání malých pivovarů, kde se můžete těšit na opravdu širokou nabídku čepovaných piv. Ochutnejte tradiční české ležáky, ale i svrchně kvašená piva, kyseláče a mnoho dalšího! Na místě nebudou chybět stánky s bohatým občerstvením. Nabídku rozšíří i chilli produkty a jiné dobroty k pivu.

K pohodě celého festivalu přispěje i vystoupení kapel:

Petrof Gang

Tinnitus

Alda & Dendy

www.nabrezipiva.cz

Více informací najdete na webu, nebo na sociálních sítích.

Trocha nostalgie Hradečáky určitě nezabije – 20. díl

V dnešním povídání zavítáme do příjemného sportovního prostředí a na dobrou adresu, na Nový Hradec Králové. Na tomto kopci je totiž oáza klidu, hezké užívání přírody a v letních měsících koupání na známém rybníku Biřička. Zdejší krásné lesy umožňují též vycházky a houbaření. Novohradečtí houbaři byli odjakživa úspěšní a hlavně se vyznali. Dodnes zde bydlí rodiny, které již od nepaměti znaly každý zdejší kout a nosily z lesa ty nejkrásnější kousky. V dnešní době však v této oblasti kraluje novohradecký rodák Milan Bouček zvaný Lesní muž, který sbírá jenom hříby a křemeňáky a nosí jich většinou plné košíky. Na Novém Hradci se také vždy hrál fotbal a zdejší fotbalový klub, tenkrát pod názvem SK Nový Hradec Králové, vzniknul v roce 1920. V roce 2020 se na Novém Hradci slavilo 100 let založení tohoto fotbalového klubu.

První hřiště, kde se začal hrát fotbal na Novém Hradci, bylo na vojenském cvičišti v blízkosti rybníka Plachta a dále na pozemku poblíž dnešní Fričovy ulice. V roce 1952 se začalo stavět nové fotbalové hřiště u písničky Šutrák, kde vzniklo

i hokejové hřiště s mantinely, lehkootletický stadion a dva kurty na odbíjenou. Tomuto novému sportovnímu stánku se proto začalo říkat Šutrák.

V té době zde fotbalový oddíl působil pod hlavičkou Tatran Nový Hradec Králové, ale po určité době se přejmenoval na Sokol. Tento název měli novohradečtí fotbalisté až do roku 1997. Od tohoto roku se hraje na Novém Hradci fotbal již pod dnešním názvem FC Nový Hradec Králové.

Fotbalové hřiště na Novém Hradci leží na krásném vyvýšeném místě, odkud je překrásný výhled na Hradec Králové, Krkonoše a Orlické hory. Kdo to má? Dříve zde bylo, jako ostatně všude, hřiště se špatným povrchem, které dobrému fotbalu moc nepřálo. V dnešní době se zde o pažit stará bývalý ligový hradecký fotbalista Jarda Hůlka společně s Petrem Sobotkou a Jardou Romportlem a je zde tráva, za kterou by se nemusely stydět ani některé naše ligové stadiony.

Tito tři pánové dělají čest oddílu FC Nový Hradec, a když novohra-

dečtí borci přicházejí na plac při mistrovských zápasech, musejí si připadat jako Bílý balet, když vbíhá na stadion Santiago Bernabéu na Realu Madrid. Ty časy, kdy se hrál fotbal na Novém Hradci na drnovém povrchu, jsou již dávno pryč a parta kolem Jardy Hůlky zde dělá velice kvalitní práci.

Na Novém Hradci byla odjakživa dobrá parta fotbalistů a ta se dědila vždy po generacích. Je to již asi 45 let, co se zde pravidelně každý rok scházejí bývalí fotbalisté Nového Hradce, vždy některou sobotu na začátku června na svém hřišti na prasátko a vychlazené čepované pivo. Tuto tradici setkání začala jako první parta kolem fotbalistů, jako byli pánové Láďa Klubičko, Karel Žák, Mírek Vencel, Ruda Holoubek, Josef Novák, Luboš Absolon, Jirka Kapoun, Zbyněk Grusser, Petr Majer a další. To už k této fotbalové partě prostě patřilo a tato příjemná setkání se udržela až do dnešní doby. Oslavují se zde kulaté i půlkulaté narozeniny bývalých fotbalistů a návštěva zde bývá každoročně na dobré úrovni. Bývalí fotbalisté si mají stále o čem povídat, něco popijí, pojedí a nakonec to pokaždé skončí u zpívání, jako vzpomínka na to, když se vraceli autobusem z venkovních fotbalových zápasů. Vrchní trávnickář Jarda Hůlka vzpomíná na dobu, když Spartak Hradec Králové jezdil hrát fotbal např. na Slovensko do Košic. Fotbalisté Eda Schmidt, Vašek Kuchař, Milan Šmolka nebo Jarda Hůlka prý hráli karty až do příjezdu na malšovický stadion. Samozřejmě se tam, třeba po vyhraném zápase, také zpívalo.

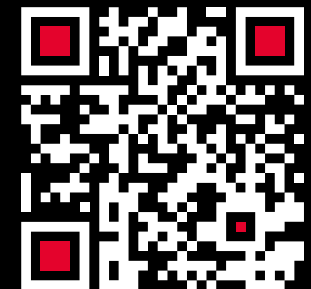

Začátky setkávání novohradeckých fotbalistů

SÍŤ HOKEJOVÝCH PRODEJEN

- **POP AIRPORT** | Ke Kopanině 421
- **PRAHA EDEN** | Vladivostocká 1460
- **ŘÍČANY** | Škroupova 1270
- **PARDUBICE** | Čacké 1120
- **LIBEREC** | Jeronýmova 494
- **MLADÁ BOLESLAV** | Viničná 31
- **PLZEŇ** | Studentská 117

RADEK MOUNAJJED
zubní lékař, VŠ pedagog, Hradec Králové

JIŘÍ ŠTĚPÁN
starosta, VŠ pedagog, krajský zastupitel a bývalý hejtman, Rokytnice v Orlických horách

RENÉ PŘÍHODA
advokát, VŠ pedagog, předseda TJ Sokol Malšova Lhota, Hradec Králové

HLAS pro spravedlivý rozvoj Hradecka a celého Královéhradeckého kraje

Nový silný hráč v krajských volbách 2024!

/Naše síla je v každodenním kontaktu s lidmi/

Vážení občané Královéhradeckého kraje,

rád bych vám představil náš tým pro nadcházející volby do Zastupitelstva Královéhradeckého kraje s názvem **HLAS** samospráv.

Jako starosta obce Rokytnice v Orlických horách, vysokoškolský učitel, krajský zastupitel a bývalý hejtman, jsem hrdý na to, že mohu vést tuto kandidátku. Naše koalice spojuje zkušené regionální politiky a osobnosti, které si získaly důvěru a respekt voličů napříč krajem. Naším cílem je, aby krajská politika byla blíže občanům a byla oporou pro obce a města. Chceme zastupovat a řešit potřeby všech občanů bez výjimky.

Na kandidátce HLAS samospráv najdete osobnosti s bohatými zkušenostmi ve veřejné správě, jako je místostarostka Jaroměře Ing. Marcela Holda, DiS., zubní lékař z Hradce Králové doc. MUDr. Radek Mounajjed, D.D.S., Ph.D. nebo hradecký advokát JUDr. René Příhoda, Ph.D. Nechybí další zkušení zástupci samospráv – starosta Velichovek Jiří Lebedinský, starosta Chlumce nad Cidlinou Mgr. Vladan Kárník, starosta Náchoda Jan

Birke, místostarosta Náchoda Ing. Jan Čtvrtečka, bývalý krajský ředitel Hasičského záchranného sboru brig. gen. v. v. Ing. František Mencl, starosta krajského sdružení hasičů Ivan Kraus a mnoho dalších představitelů zástupců sportovních klubů, dobrovolných hasičů, myslivců, atd. Podporu naší kandidátce vyjádřil také hradecký senátor a předseda hnutí Rozvíjíme Hradec, krajský i městský zastupitel JUDr. Jan Holásek, LL.M.

Společně se nám podařilo sestavit ambiciózní tým lidí, který nám dává nové příležitosti ke sdílení informací a řešení situací, které občany trápí. Společně můžeme být slyšet, přinést novou energii a posílit roli samospráv v našem regionu. Jednoduše řečeno – naše síla je v kontaktu s lidmi.

Proč HLAS? Protože znalost potřeb a problému lidí ze všech koutů kraje dává jedinečnou příležitost spravedlivě a rovnoměrně rozvíjet náš kraj.

Děkují za Vaši důvěru v nadcházejících krajských volbách a těšíme se na Váš HLAS!

Jiří Štěpán, lídr kandidátky HLAS samospráv

V novohradecké partě je to tak, že kdyby si na této akci někteří z nich nezazpívali, nebyli by vůbec spokojeni. Vyhlášenými zpěváky byli vždy Láďa Kobližek, Pavel Kout, Honza Havlík, Zdeněk Mikan, bratři Šrajerové Josef a Luboš a další. V hradeckém okrese je spousta podobných menších klubů, ale taková tradice, jaká trvá na Novém Hradci Králové, prakticky nikde neexistuje. Fotbalisté, kteří zde hráli, vždy drželi při sobě a i ti, kteří již dnes bydlí mimo Nový Hradec nebo odešli hrát fotbal do jiného klubu, se sem vždy alespoň jednou za rok rádi vracejí mezi své bývalé kamarády.

Zářný příklad jsou tři fotbalisté z Vysoké nad Labem Miroslav Píša a bratři František a Josef Dejnožkové, kteří jezdili v době, kdy se ještě v této obci u Hradce Králové nehrál nejrozšířenější sport v České republice kopaná, hrát všichni tři fotbal k sousedům na Nový Hradec.

Na Františka se na Novém Hradci vzpomíná jako na kvalitní levé křídlo, které, ač menšího vzrůstu, zde provětrávalo obrany soupeřů a bývalo i dobrým střelcem. Mirek Píša zde hrával pravého obránce a druhý z bratrů, Josef Dejnožka, bohužel nedávno zemřel. Dnes zastávají František Dejnožka a Mirek Píša ve FK Vysoká nad Labem místa předních činníků tohoto klubu, ale

každý rok se na setkání bývalých fotbalistů z Nového Hradce těší a velice rádi se přijedou podívat ze sousední Vysoké nad Labem na své fotbalové kamarády a společně si s nimi zavzpomínat.

Panuje tam vždy dobrá pohoda a složení návštěvníků bývá rok co rok téměř stejné. Hlavními organizátory těchto akcí jsou většinou fotbalisté, kteří dovršili 50 let, a přidávají se k nim další starší ročníky. Konferenciérem a též organizátorem je již od paměti novohradecká legenda a bývalá opora v brance Sokola Nový Hradec Luboš Absolon, který uvádí každého oslavence a předá mu diplom s podpisy všech účastníků. Po tomto úvodu vždy dojde na focení všech bývalých fotbalistů a potom již následuje zábava.

Významná funkce při těchto setkáních je i grilování selete a Vojta Kolář s Jirkou Bonhardem, oba mistři par excellence ve svém oboru, zde vždy odvádí perfektní kulinářskou práci. Tato pochoutka právě od nich zde bývá velice chutná a na úrovni. Prostě kdo umí, tak umí. Další pochutiny okolo (okurky, papriky a další přílohy) byly letos v režii paní Vladky Kolářové a Šárky Jahelkové. Sladké dobroty v podobě buchtíček a různých zákusků zajistily manželky ostatních oslavenců. Mohu potvrdit, že to měly holky moc dobré.

Sokol Nový Hradec se také může pochlubit tím, že vychoval dva fotbalisty, kteří si potom zahráli tu nejvyšší fotbalovou ligu. Jako první to byl Slavomír Hruša, bývalý fotbalista Spartaku Hradec Králové, který si zahrál v památném zápase se Spartou Praha v roce 1972 s naším vítězstvím 3:2 při návštěvě přes 30 000 diváků. Na tento zápas dodnes hradečtí pamětníci vzpomínají s nadšením a úctou k tomuto mužstvu. V roce 1974 přestoupil Slavomír Hruša do Sparty Praha, kde odehrál jednu sezónu. Na své bývalé spoluhráče v dorostu Slávka nezapomněl a téměř pravidelně chodí na srazy.

Zleva Joska Horáček s bývalým skvělým ligovým fotbalistou Slávkem Hrušou

Druhý ligový fotbalista je Adam Vlkánova, který si zahrál v pozdějších letech první ligu za FC Hradec Králové a Viktorii Plzeň. Za své kvalitní výkony byl povolán i do reprezentačního mužstva, kde odehrál tři mezistátní zápasy. Od této sezóny se Adam opět stává fotbalistou FC Hradec Králové a hradečtí fanouškové právě od něho očekávají kvalitní ligové výkony a věří, že právě on přispěje k těm nejlepším výkonům hradeckého týmu.

Letošní setkání bývalých fotbalistů Nového Hradce se opět povedlo a to další se bude konat tradičně v červnu roku 2025. ■

Slávek Trávníček

Představuji si, že sochy na sebe stáhly modř čisté oblohy

„Figura pro mě byla vždy prvotní. Mám pocit, že umělec snad ani nemůže začít jinde než vyrovnáním se s tímto tématem,“ řekl v jednom rozhovoru přední český sochař Michal Gabriel, který je znám tím, že jeho díla jsou součástí veřejného prostoru. Příkladem může být sedm bronzových soch Smečka před Společenským centrem Uffo v Trutnově či Lev v témže městě. Nyní tento umělec nechal v řece Labe v blízkosti Tyršova mostu v Hradci Králové nainstalovat trojici soch nazvanou Průzkumníci. „Vodní hladina je skvělé místo pro instalaci takových soch. Je dokonale vodorovnou plochou, která v bezvětrí sochy krásně zrcadlí,“ prozradil umělec.

☛ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: MATĚJ HOLANĚ

S uměním ve veřejném prostoru máte jako sochař letité zkušenosti. Nyní představujete trojici postav kráčejičích po hladině Labe v Hradci Králové. Kdo vás k této realizaci vyzval?

O tuto instalaci mě požádal Ondřej Škárka, který se sochařským instalacemi ve veřejném prostoru již léta zabývá. S ním jsem také vše dojednával. Hlavní zájem a iniciativa ale vzešla od senátora Jana Holáška, který také promluvil na vernisáži instalace.

Mohl byste dílo nazvané Průzkumníci představit?

Sochy vznikly v roce 2004. Společně se sochařem Lukášem Rittsteinem a malířkou a fotografkou Bárou Šlapetovou jsme právě dokončili interiér pavil-

lonu indonéské džungle pro pražskou zoo. Pavilon byl plný modelovaných tropických stromů. Abych si trochu od rostlin odpočinul, vytvořil jsem tři postavy modelované z lián s povrchem pokrytým kůrou. Postavy před namodelováním kůry prostorem běžely. Kůra sice naplnila můj původní záměr, ale postavy v pohybu zastavila. To mně přišlo škoda, proto jsem ji zase přemodeloval do hladkého povrchu a sochám pohyb vrátil. Najednou opět prostorem běžely a vypadaly, že ho zkoumají. Nazval jsem je pracovně Průzkumníci a název už jim zůstal. Později jsem na ně navázal několika dalšími sochami. U nich už byl pohyb cílem. Pohyb a jednoduchá prostorová kresba hmotou byla později ještě podpořena barvou.

Zvažovalo se dlouho, kam budou sochy umístěny?

Průzkumníci vznikli v rámci mé volné tvorby a instalace do exteriéru je nedílnou součástí takové

sochy. Mám dopředu nějakou obecnou představu, ale rád ji měním a zkouším nečekané kombinace. Konkrétně Průzkumníci prošli loukou, zoraným polem, městským parkem, fontánou, několika jezírky, hladinou Vltavy mezi Mánesem a Národním divadlem v Praze a naposledy před touto instalací běželi po střeše jedné budovy v Brně.

Nyní „kráčejič“ po hladině řeky Labe v Hradci Králové. Je právě vodní hladina tou ideální plochou?

Vodní hladina je skvělé místo pro instalaci takových soch. Hladina řeky je náročnější než stojatá voda už jen proto, že se mnohem rychleji mění její výška, a tím se odkrývá i deska s plováky. Ta má být v ideálním případě ponořená pod ní a to je na řece téměř neřešitelný problém. Jinak je vodní hladina dokonale vodorovnou plochou, která v bezvětrí krásně zrcadlí sochy. Právě tyto odrazy jsou nádherné. Nebo třeba podzimní mlha nad hladinou, ze které se sochy noří, a horizont břehu za nimi je ztracený v mlžném nekonečnu, je také krásným a proměnlivým divadlem.

Nebojíte se, že přijde velká voda a sochy odnese?

Samozřejmě bojím, proto jsou sochy i pojištěné. Přesto vždy doufám, že by se nám je podařilo při povodni včas vytáhnout z vody.

Postavy jsou modré. Proč?

Modrou barvu získaly později. Původně měly zelenkavě hnědou barvu dětské plastelíny. Později a na jiné soše jsem poznal kouzlo bazénové modři nebo také dopravní modré v otevřené krajině. Barva, kterou jsem v interiéru považoval za nezajímavou, se v exteriéru projevila jako silně, ale neagresivně kontrastní s okolní krajinou. Krajina ji kromě oblohy nikde v takové míře neobsahuje, a tak modré objemy sochy vždy ostře kontrastují s přírodním okolím. Představuji si, že sochy na sebe stáhly modř čisté oblohy.

Vaše dílo vzbuzuje pozornost lidí jdoucích po nábřeží i po mostě. Co je podle vás smyslem umění ve veřejném prostoru?

Smyslem umění, a to i toho, které není ve veřejném prostoru, je obrazně řečeno otevřít okno do dimenze, i když je překrytá každodenními starostmi života. Chtěl bych vyvolat údiv podobný tomu dětskému nad světem, který postupně, jak dítě svět poznává, mizí. On ale ve skutečnosti nemizí. Jen je zastíněn racionální stránkou života, která vyvolává dojem, že je vše pochopitelné a logicky do sebe

zapadá. Každý se ale někdy zamyslí nad smyslem života. Buď hledá odpověď ve víře nebo filozofii, či téma rychle opustí a vrátí se zpět do bezpečí srozumitelného světa. Umění je oknem, kterým lze bezpečně a bez ponoru do filozofie nebo víry nahlédnout do světa spirituality a emocií.

Mnohdy ho však doprovází nepochopení, kritika a vyvolává rozmanité i negativní emoce. Jakou máte s reakcemi lidí osobní zkušenost?

Já si na to moc stěžovat nemohu. Někdy se stane, že se socha stane cílem pro vybití nespokojenosti některých. Pokud mám ale možnost se ke kritice vyjádřit, většinou se rychle ukáže, že důvod nespokojenosti leží jinde.

Dotýká se vás jako umělce, když někdo váš záměr ve veřejném prostoru nepochopí a reaguje zkratkovitě kriticky?

Samozřejmě, že se mě to dotýká. Nevstupuji do veřejného prostoru jako chladný obchodník. Cílem není zisk, sochy zaplňují bez nároků na odměnu. Požadují jen uhrazení nákladů spojených s převozem a jejich instalací. Mojí odměnou je pozitivní komunikace s prostorem a lidmi. Mrzí mě, když to někdy nefunguje, ale jak už jsem se zmínil, většinou na mé sochy reagují lidé velmi dobře.

Také vaši Průzkumníci se na sociálních sítích setkali s velmi pozitivními, ale i kritickými reakcemi. Čtete je, nebo si řeknete, že je lepší kladná či záporná reakce než žádná, která se rovná lhostejnosti?

Pokud se k tomu dostanu, rád si je přečtu a rád kladu otázky těm, kteří se vyjadřují kriticky. Zajímá mě, proč dílo kritizují. Samozřejmě platí, že každá reakce je lepší než lhostejnost.

Do kdy budou Průzkumníci v Hradci Králové k vidění?

Termín si nepamatuji, ale myslím, že na podzim bude jejich mise ukončena. Už jednou ji ale přerušily vítr a velká voda, ale jsou opět na hladině a já doufám, že už vydrží bez úhony až do konce.

Kde v České republice se letos mohou příznivci umění setkat s vaším dílem? Kam byste je pozval?

V Botanické zahradě v Praze-Tróji mám ve venkovní expozici bronzovou smečku sedmi zvířat. V Komenského parku v centru Zlína je umístěno bronzové sousoší Jezdec, od 1. srpna bude na piazzettě Národního divadla k vidění bronzový jelen a na Vyšehradě mám umístěné sousoší nazvané Pastevci žraloků. ■

LETNÍ KINOCENTRAL

ÚT SO 120 Kč

6	21:30	22.	SRNKY (DIVADLO NA PLÁTNĚ)
		25.	1984 (DNP)
		29.	KOUŘ
		7	21:30
6.	TOP GUN		
9.	HAVĚŤ		
13.	STOVKY BOBRŮ		
16.	DOKONALÉ DNY		
20.	BIG LEBOWSKI		
23.	BOD OBNOVY		
27.	CESTA DO FANTAZIE		
30.	DAAAALÍ!		
8	21:00	3.	
		6.	ASTEROID CITY
		10.	AMÉLIE Z MONTMARTRU
		13.	HANEBNÝ PANCHARTI
		17.	POMÁDA
		20.	KARAOKE BLUES
		24.	TONDA, SLÁVKA A KOUZELNÉ SVĚTLO
		27.	MINULÉ ŽIVOTY
		31.	STAR WARS: EPIZODA IV – NOVÁ NADĚJE

Tento projekt je spolufinancován Královéhradeckým krajem

GAYEROVA KASÁRNA

PROMÍTÁME V AREÁLU GAYEROVÝCH KASÁREN U KAVÁRNY BAJKAZYL (VSTUP OD ZUŠ JITRO). LÍSTEK DOPORUČUJEME ZAKOUPIT ONLINE NA WEBU KINA.

31 | 8 | 2024

od 10.00 do 19.00 hodin

Smetanovo nábřeží, náplavka a park na náměstí 5. května v Hradci Králové

Butterfly

HRADEC KRÁLOVÉ

Záštitu nad projektem převzalo Statutární město Hradec Králové

CHUŤ PODZIMU s pivovarem Hradecký Klenot

VSTUP
NA AKCI JE PRO
VŠECHNY NÁVŠTĚVNÍKY
A PEJSKY
ZDARMA

Návštěvníci největší „gurmánské oázy“ v Hradci Králové ochutnají české a mezinárodní speciality, moderní gastronomické pochoutky, české farmářské a regionální potraviny. Nebudou chybět skvělá tuzemská i zahraniční vína, dobré pivo, zajímavé koktejly, domácí limonády a vynikající káva. Koncerty a další doprovodný program bude příjemným zpestřením gurmánské akce pro celé rodiny.

PŘIJĎTE SI VYCHUTNAT SKVĚLÉ JÍDLA A NÁPOJE A UŽÍT SI PŘÍJEMNOU ATMOSFÉRU V SAMÉM CENTRU HRADCE KRÁLOVÉ.

www.butterfly-agency.cz

@AgenturaButterfly

@AgenturaButterfly

Titulární partner:

Klenot
MĚSTANSKÝ PIVOVAR

Partner:

DekomSystem

Kreativní partner:

MAXX

Dodavatel akce:

Hradecké služby a.s.
Marius Pedersen Group

Královéhradecká
provozni

Mediální partner:

Salonky

BEAT
RADIO
ClassicRock

Osobně mi jde o propojování různých světů

HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: ARCHIV MICHAELY KOTLANDOVÉ

Vytvořit uměleckou galerii ve veřejném prostoru je zcela jistě velmi záslužný kulturní počín. Jednou takovou se může pochlubit i město Hradec Králové, a to v rameni podchodu na třídě Karla VI. nedaleko kina Bio Central. Tam před patnácti lety vznikla galerie se současným názvem Walk Thru Gallery, kde v osmi vitrínách svá díla vystavilo už mnoho umělců rozmanitých výtvarných žánrů. Každý den tudy projde velké množství chodců, jejichž pozornost upoutají vystavená díla, ať už mají k výtvarnému umění vztah, či nikoli. „Vesměs máme pozitivní reakce. Lidé jsou zvědaví a ptají se,“ řekla v rozhovoru pro Salonky kurátorka galerie a teoretička dějin umění Michaela Kotlandová.

Kdy v Hradci Králové vznikla galerie ve veřejném prostoru zvaná Podchod? Jak jste tehdy vnímala tento umělecký počín?

Galerie byla otevřena 28. října roku 2009 občanskou společností Poco a poco animato za účelem transformace nevládního prostoru. Šlo o výstavu královéhradeckých umělců s názvem Fast art (Keep Walking). Od ledna roku 2010 již galerii kurátoroval sochař Pavel Doskočil. Bylo to skvělé. Potěšilo mě, že v podchodu vznikla galerie, a myslím, že už tehdy se jmenovala Walk Thru Gallery. Galerie Podchod se jí ale říkalo.

Byl to podle vás odvážný krok?

Ano, velmi. Kultivovat prostor, ve kterém žijeme, je člověku od nepaměti přirozené, své prostředí si ale zařizuje podle svého vkusu a možností. Kultivovat veřejný prostor je náročnější a zodpovědnější vzhledem ke kolektivní identitě.

Galerie se jmenuje Walk Thru Gallery, což by se dalo přeložit jako Procházka přes galerii, a vy jste od roku 2012 její kurátorkou. Proč jste se ujala této funkce? Co k tomu vedlo?

Navštěvovala jsem vernisáže a dala se s Pavlem

Doskočilem do řeči. Asi vnímal entuziasmus studentky dějin umění a galerii mi předal. To jsem ale netušila, co mě čeká.

Měla jste představu a vizi o jejím dalším fungování?

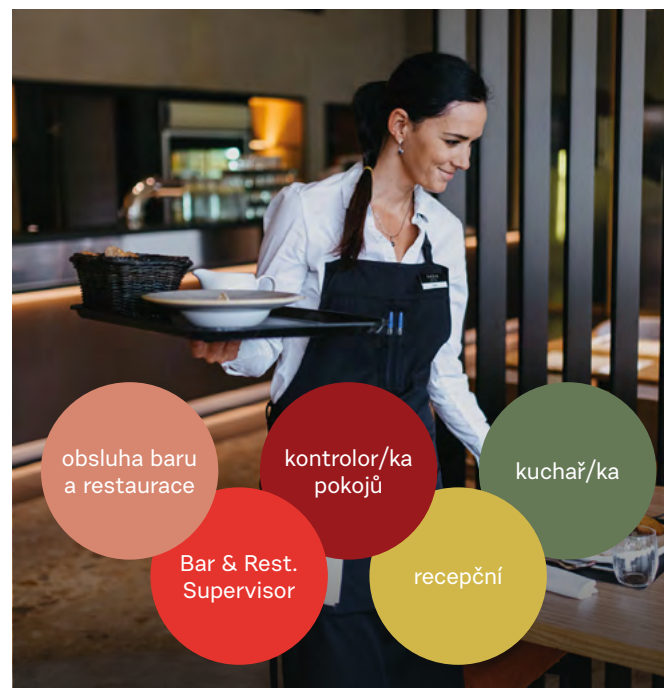
Ano, měla jsem vizi a plány. Často jsem však narážela na finanční a praktické možnosti – nemožnosti. Už tehdy mi Pavel říkával: Na to ale nemáme peníze. Tak jsem zkoušela vše možné, mimo jiné i oslovit společnosti v Hradci Králové s tím, zda by se chtěly stát sponzory galerie. Zás tak naivní jsem nebyla, žádala jsem o materiál na výstavu, jako například barvy a podobně. Můj koncept byl jasný. Mladé současné a neotřelé umění, ale víte, galerie má dvě důležité roviny – vystavující a návštěvníky. Obě dvě jsou stejně důležité, potřebují se navzájem. A vy jako provozovatel galerie musíte mít zázemí pro vystavující, aby návštěvník mohl zhlédnout kvalitní výstavu. Také potřebujete dobře propagovat. Moje plány ke každoročnímu vydání katalogu, který by se skládal převážně z fotografií z výstav a představení vystavujících, se smrškl na pozvánku ve formě pohlednice, na níž najdete kontakt na

vystavujících, a tak se lze dostat k jeho portfoliu na webu či instagramu. Také jsem si představovala, jak ve vitrínách jednou vystavíme videoart a budeme moci lidem ukázat aktuální trendy, které jsou čím dál víc závislé na technice.

Jaký byl v průběhu let vývoj galerie? Proměňoval se, nebo šel stále stejnou cestou?

Proměňoval se velmi. Narážela jsem, protože nešlo o etablovanou galerii, ta teprve vznikala. Bylo to náročné. Pro představu, zažádala jsem o grant a dostala 6000 korun na půl roku výstavní činnosti, což byly tři výstavy, protože původní koncept byl nastavený na šest výstav za rok. Takže jsem měla 2000 korun na výstavu... Dnes se tomu musím smát. Tehdy jsem se naštvála a s prominutím se na tu almužnu i vykašlala. V té době jsem studovala a žila v Brně, naštěstí jsem měla okolo sebe přátele, kteří studovali vysokou výtvarnou školu na Fakultě výtvarných umění Vysokého učení technického. Měli podobné nadšení jako já a za cesták z mých studentských peněz mi v galerii vystavili. Bylo to takové její krásné punkové období. Snažila jsem

INZERCE

area.jobs.cz

Přidej se do týmu, kde vládne důvěra i vašeň

- Stabilní zaměstnavatel
- Férové odměňování
- Benefity
- Rozvojové aktivity
- Kariéerní růst
- Náborový příspěvek až 30 000 Kč

O—R—E—A
Hotels & Resorts
Špindlerův Mlýn & Harrachov

se i o přesah a zvala výtvarníky, kteří měli kapely, místo vernisáže jsem domlouvala koncert v klubu. Podporovala jsem i mladé výtvarníky z Hradce a okolí a to trvá dodnes. Je pro mě radostné, když se ozvou absolventi z AVU nebo UMPRUM s tím, že pocházejí z Hradce a rádi by u nás vystavovali. Pak jsem měla pár let pauzu, už to nešlo, žila jsem v Brně a Hradec je přeci jen daleko. Na konci roku 2020 se mi ozvala tehdejší kurátorka Eva s tím, že galerii provozuje neziskovka kontrapunkt, zda nechci galerii převzít zpátky. Čerstvě jsem žila v Praze a rozhodla se, že když do toho půjdu, konečně vznikne galerie současného umění, která má dobré zázemí. První věc, kterou jsem potřebovala udělat, byla vizuální identita galerie. Přizvala jsem ke spolupráci grafičky, vymyslely jsme nové logo a barvu Walk Thru Gallery, plakát se svou vlastní typografií PODCHODEM CHOĎ. Pokračovala jsem, nově vymalovala, rozsvítily jsme nefunkční vitríny, zajistili pojištění a zažádali o grant ministerstvo kultury a Státní fond pro kulturu. Jde to pomalu, ale už se můžeme postarat o vystavující a nabídnout lepší a lepší zázemí k tvorbě.

Na co se v současné době zaměřujete?

Stále se zaměřujeme na mladé současné umění, převážně na absolventy vysokých uměleckých škol AVU, UMPRUM a FaVU, ale už i na etablované výtvarníky.

Kolik výstav za dvanáct let, co jste její kurátorkou, tam už bylo k vidění?

Nepočítala jsem to, spíš jsem se snažila o různorodost. Uvědomuji si, kdo je náš návštěvník. Jsou to děti, rodiče, mladí, staří, pracující lidé, které potkáváte na ulici. Ne návštěvník galerie, který jde cíleně na výstavu uspokojit svou erudovanost.

Vypíchl byste známé výtvarné osobnosti, které tam představily své umění?

Pro mě jsou osobnosti všichni, ale rozumím vaší otázce. Jsou to například zahradní architektka Lucie Králíková s projektem Efemér zaměřující se na staré květinové kulturní zvyky a rituály. Její výstava Spojnice se odehrávala za Svatojánské noci ve vlastnoručně ušitých košilích společně s návštěvníky u Labe v osadě Kladivo pod Kunětickou horou. Rituálně vykoupané a na těle usušené košile návštěvníků nad ohněm jsme druhý den v galerii vystavili. Byl to zážitek. Dále sochař Patrik Adamec, který je už velmi dobře zaveden na současné výtvarné scéně. Jeho výstava Zrcadlo velmi bavila

děti a kolemjdoucí se často vraceli. Potom grafička Eva Volfová zaměřující se na dětské ilustrace knih a zpracovávající textilní koláže. K výstavě Miluju výšivku... jsme připravily textilní doprovodný program pro návštěvníky vernisáže a poté vystavili jejich práce v jedné z vitrín. Své umění v galerii představili i výtvarníci manželé Johana a Ondřej Mertovi, kteří založili elektronické hudební duo Hugo & Zoe. Jako doprovodný program k výstavě Falešně skutečný, jež byla inspirovaná osobní identitou, zahráli na Gočárově schodišti v rámci Divadelního festivalu Regiony. Nedávno zde měla výstavu Soroboru Nikola Kopp Lourková, malířka původem z Hradce Králové. Zmíním i výstavu Magellan Gabriely Novákové a spoluautorů. Máme za sebou velmi různorodé spolupráce.

Jak často se výstavy v galerii střídají a podle jakého klíče vybíráte umělce?

V současné době máme nastaveno pět výstav za rok. Snažím se o různorodost. A klíč? Pro mě je důležité, aby výtvarník ovládal řemeslo a měl svou vlastní vizi. Mám ráda humor a nebráním se ani tomu vystavit „nadsázku“, která v lidech vyvolá nové, zvláštní emoce a zažene všednost.

Podporuje vaši uměleckou instituci hradecký magistrát? Jak ji vnímá?

Ano, podporuje. Ve veřejném prostoru nejde jen o galerii, ale i prostor okolo. Takže když je v podchodu nepořádek, požádáme o pomoc.

Denně podchodem projde velké množství lidí. Máte od nich nějakou zpětnou vazbu? Jak výstavy vnímají?

Když deinstalujeme/instalujeme výstavu, lidé se zastavují. Vesměs jsou to pozitivní reakce. Jsou zvědaví a ptají se. Dodnes slýchávám, že „psi byli nejlepší“. Kdysi jsme totiž vystavovali malířku Anku Langovou, která se čerstvě po absolutoriu na AVU usadila v Hradci Králové. Často maluje psy ve zvláštních polohách, inspirovaných závody psích spřežení. Takže psům svítily oči a to lidi zaujalo.

Vaším heslem je Podchodem chod! Co je jeho hlavním smyslem?

Původní heslo znělo Podchodem vchod! Společně se změnami v roce 2021 jsem heslo poupravila na Podchodem chod', prostě pojd' na procházku... Hlavním smyslem je edukativní činnost veřejnosti, která se nedostane do galerie, a prosvětlení prostoru v podchodu. Mně osobně jde o propojování

ŠIROKÁ NABÍDKA LAST MINUTE K MOŘI POHODLNĚ Z PARDUBIC

 Dobrá dopravní dostupnost

 Parkování zdarma

 Rychlé odbavení

různých světů. Návštěvník může okolo jen projít, ale také se zúčastnit doprovodných událostí, které pořádáme. Nejen koncerty, ale minulý rok jsme po instalaci výstavy Bajkeri figurální sochařky Anny Krninské vyjeli na kolech podél Labe až na Kuks do Betléma od Matyáše Bernarda Brauna.

Podílela jste se na návrhu rekonstrukce podchodu. Máte tedy představu, k jakému účelu by měl sloužit?

Ano, magistrát nás v roce 2021 požádal o spolupráci. Přizvala jsem tehdy ke spolupráci architekta Miroslava Němečka z ČVUT, který mi ze stavebních plánů ukázal, jak je prostor stavebně konstruován. Viděli jsme nosné přičky i plášť vitrín a rozhodli jsme se prostor podchodu zvětšit, lidem více otevřít, vyčistit a prosvětlit. S tím, že původní koncept s obchody jsme zachovali. Stejně jako betonové reliéfy, které jsme navrhli očistit a zakončovat. Geometrický reliéf jsme promítli i do prostoru podchodu v podobě stěny oddělující toalety a hlavní trasu podchodu. Velmi jsem si přála do podzemí dostat trochu přírody a místo plakátů a reklam jsem navrhla vitrínu s rostlinami, u které by si lidé mohli sednout a dát si kávu i v zimě. V návrhu vypadá jako rostlinná stěna, ale bylo by skvělé, kdyby se rostliny daly ochránit a mohly v prostoru růst právě i přes zimu, prostor tím získá na životě. Vznikla tedy Ideová studie, kterou jsme městu odevzdali. Vlastní představu mám, ale je to sen o tom, jak by mohl podchod žít a fungovat kulturně. Z vizuálního důvodu by galerie osídlila celé rameno podchodu, měla dobré bodové osvětlení, bezpečnostní roletu, získala prostor na odkládání materiálu, protože nic kromě vitrín v podchodu k dispozici nemá. A nový prostor pro pořádání kulturních akcí, přednášek a podobně.

Galerie je součástí veřejného prostoru. Co pro vás znamená umění, jež se prezentuje mimo kamenné galerie v ulicích?

Jak jsem již říkala, kultivovat prostor, ve kterém lidé žijí, je přirozená potřeba. V každém městě se na jaře vysadí mnoho květinových záhonů, případně zasadí nové stromy. I přesto, že existují botanické zahrady a skleníky, kam si návštěvník může zajít, zaplatit vstup a zhlédnout exotické a nevhodnější rostliny. Nepřipadá vám to podobné?

Jste pevná v kramflecích, abyste ustála případnou kritiku veřejnosti?

Konstruktivní kritika by měla být přínosem. Nikdy ale nevíte, jaké emoce v lidech probudíte.

Proč myslíte, že jsou často lidé kritičtí k umění v ulicích měst?

Myslím, že je to velmi obecná otázka a velkou roli hraje vkus, vzdělání a osobní zkušenost.

Mohla byste představit aktuální výstavu ve Walk Thru Gallery? Kdo se tam prezentuje a jak dlouho ji bude možné spatřit?

Aktuálně vystavujeme betonové reliéfy sochaře Jáchyma Šimka z Akademie výtvarných umění v Praze. Jeho výstavu Mirroring of Principles bude možné vidět do 27. září. Jáchyma velmi zajímá prostor, který ve své tvorbě zkoumá a nahlíží přes filozofii, matematiku a fyzikální zákony.

Co rozhodlo o tom, že jste vystudovala dějiny umění a stala se teoretičkou?

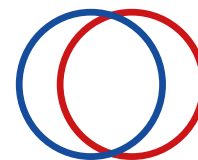
Studovala jsem teorii, ale potřebuji pohyb a ten mě od knih nasměroval do ateliérů už na vysoké škole. Takže jsem víc vymýšlela a praktikovala, než teoretizovala.

Neměla jste umělecké ambice v praktickém slova smyslu?

Neměla. Kdysi dávno jsem fascinovaně zkoumala fotografii, ale byla to spíš zábava v komoře s chemií a světlem.

Který druh umění je vám nejbližší a proč?

Denně poslouchám hudbu, aktivně chodím na koncerty, zrovna jsem se vrátila z festivalu alternativní hudby Creepy Teepee. Doporučuji navštívit. Často chodím do kina a v létě se snažím trochu dohnat čebum. Výtvarné umění mám okolo sebe v práci na akademii a do galerií si taky ráda zajdu či zajedu do ciziny. Nemám škatulku. ■

TECAM
PCV

DODAVATEL MATERIÁLU PRO VÝSTAVBU
A ÚDRŽBU INŽENÝRSKÝCH SÍTÍ.

MATERIÁL PRO VELKÉ STAVBY
I DROBNÉ ODBĚRATELE.

KAŽDÉMU ODBĚRATELI NABÍZÍME
MATERIÁL V NEJVYŠŠÍ KVALITĚ.

ŠIROKÁ SÍŤ POBOČEK

Praha ■ Brno ■ Ostrava ■ Olomouc
Hradec Králové ■ Plzeň ■ Liberec ■ Chomutov
České Budějovice ■ Karlovy Vary

www.tecampcv.cz

Vaši experti pro palety, bedny a obaly

Již přes 20 let jsme specialisté na výrobu dřevěných obalů

Kdo jsme

Specialisti v oboru výroby dřevěných obalů

Dřevěné bedny, palety, stojany, rámy, klece a spousta dalších výrobků na míru.

Férový zaměstnavatel v Královéhradeckém kraji

Připojte se k nám. Neustále nabízíme volné pozice. Nyní je nás přes 70 a naše výrobky exportujeme do celého světa.

Prohlédněte si nabídku volných pozic na našich **webových stránkách**.

Proč si vybrat právě nás?

- Jsme ekologicky zodpovědná firma
- Komunikujeme s Vámi srozumitelně
- Doručujeme vždy včas a spolehlivě
- Vyrábíme kvalitní produkty se zárukou
- Zajistíme návrh i výrobu obalů na míru

Více než 20 let zkušeností v oboru

Jsme specialisté v oboru výroby atypických **dřevěných obalů, palet a speciálních transportních řešení**. Naše řemeslné dovednosti spojené s moderními technologiemi zajišťují, že Váš náklad bude **v bezpečí doručen kamkoliv po celém světě**.

TĚŠÍME SE NA VÁS

📍 Dřevařská 476, 500 03 Hradec Králové

+420 495 432 095

info@drevocomplet.cz

www.drevocomplet.cz